

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

6737 *Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

ÍNDEX

- Capítol I. Disposicions generals (articles 1 i 2).
- Capítol II. De la diligència deguda (articles 3 a 16).
- Capítol III. De les obligacions d'informació (articles 17 a 25).
- Capítol IV. Del control intern (articles 26 a 33).
- Capítol V. Dels mitjans de pagament (articles 34 a 37).
- Capítol VI. Altres disposicions (articles 38 a 43).
- Capítol VII. De l'organització institucional (articles 44 a 49).
- Capítol VIII. Del règim sancionador (articles 50 a 62).
- Disposició addicional.
- Disposicions transitòries primera a vuitena.
- Disposició derogatòria.
- Disposicions finals primera a setena.

PREÀMBUL

La política de prevenció del blanqueig de capitals sorgeix a finals de la dècada de 1980 com a reacció a la creixent preocupació que plantejava la criminalitat financera derivada del tràfic de drogues.

Efectivament, el risc de penetració d'importants sectors del sistema financer per part de les organitzacions criminals, al qual els instruments existents no proporcionaven una resposta adequada, va donar lloc a una política internacional coordinada, la manifestació més important de la qual va ser la creació el 1989 del Grup d'Acció Financera (GAFI). Les Recomanacions del GAFI, aprovades el 1990, aviat es van convertir en l'estàndard internacional en la matèria, i es van constituir en la inspiració directa de la primera directiva comunitària (Directiva 91/308/CEE del Consell, de 10 de juny de 1991).

No obstant això, el coneixement més profund de les tècniques utilitzades per les xarxes de blanqueig de capitals, així com l'evolució natural d'una política pública tan recent, han motivat els últims anys una sèrie de canvis en els estàndards internacionals i, com a conseqüència d'això, en el dret comunitari.

En aquest context, aquesta Llei transposa la Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 d'octubre de 2005, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capitals i per al finançament del terrorisme, desplegada per la Directiva 2006/70/CE de la Comissió, d'1 d'agost de 2006, per la qual s'estableixen disposicions d'aplicació de la Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell pel que fa a la definició de «persones del medi polític» i els criteris tècnics aplicables en els procediments simplificats de diligència deguda pel que fa al client, així com pel que fa a l'exempció per raons d'activitat financera ocasional o molt limitada, a més d'establir el règim sancionador del Reglament (CE) núm. 1781/2006 del Parlament Europeu i del

Consell, de 15 de novembre de 2006, relatiu a la informació sobre els ordenants que acompanya les transferències de fons.

Tanmateix, cal subratllar que la Directiva 2005/60/CE o Tercera Directiva, que bàsicament incorpora al dret comunitari les Recomanacions del GAFI després de la seva revisió l'any 2003, es limita a establir un marc general que ha de ser, no només transposat, sinó completat pels estats membres, i donar lloc a normes nacionals notablement més extenses i detallades, fet que suposa que la Directiva no estableix un marc integral de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme que sigui susceptible de ser aplicat pels subjectes obligats sense especificacions ulteriors per part del legislador nacional. D'altra banda, la Tercera Directiva és una norma de mínims, com assenyala de forma rotunda l'article 5, que ha de ser reforçada o estesa tenint en compte els riscos concrets existents en cada Estat membre, la qual cosa justifica que aquesta Llei contingui, de la mateixa manera que la vigent Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, algunes disposicions més rigoroses que la Directiva.

D'altra banda, des del punt de vista tècnic s'ha efectuat una vertadera transposició, adaptant la terminologia i sistemàtica de la Directiva a les pràctiques legislatives pàtries. Així, a tall d'exemple, s'ha optat per la locució «persones amb responsabilitat pública» per al·ludir al que la Directiva denomina «persones del medi polític», per entendre que aquella és més exacta i expressiva en castellà. Així mateix s'ha mantingut, en la mesura que és possible, el règim vigent, en allò que no sigui contrari a la nova ordenació comunitària, amb la finalitat de reduir els costos d'adaptació dels subjectes obligats. Finalment, s'han elevat de rang diverses previsions contingudes en el Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny, fet que es tradueix en una Llei notablement més extensa que, des d'un punt de vista crític, es podria taxar d'excessivament reglamentista. Tanmateix, aquesta tècnica es considera preferible perquè es tracta de deures específics, impostos als subjectes obligats, que s'ajusten més en normes de rang legal.

Finalment, cal assenyalar que es procedeix a la unificació dels règims de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, i es posa fi a la dispersió actual. Consegüentment amb els estàndards internacionals en matèria de prevenció del blanqueig de capitals, que han incorporat plenament la lluita contra el finançament del terrorisme, la Tercera Directiva, a diferència dels textos de 1991 i 2001, es refereix a «la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capitals i per al finançament del terrorisme».

A Espanya, la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, coexisteix amb la Llei 12/2003, de 21 de maig, de prevenció i bloqueig del finançament del terrorisme. Com indica la seva denominació, la Llei 12/2003, de 21 de maig, no s'ha limitat a regular la congelació o bloqueig de fons potencialment vinculats al terrorisme, com va ser la intenció inicial, sinó que ha reproduït les obligacions de prevenció de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, cosa que resulta clarament disfuncional.

Per això, sense perjudici de mantenir la Llei 12/2003, de 21 de maig, pel que fa al bloqueig, es procedeix a regular de forma unitària en aquesta Llei els aspectes preventius tant del blanqueig de capitals com del finançament del terrorisme. El bloqueig, com a decisió operativa, es manté en l'àmbit del Ministeri de l'Interior, i s'atribueix, per contra, a la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, situada orgànicament a la secretaria d'Estat d'Economia i amb participació dels supervisors financers, la competència per a la incoació i instrucció dels expedients sancionadors per incompliment de les obligacions de prevenció. Això acaba amb l'actual dualitat normativa, i manté, això no obstant, la competència de la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme per acordar el bloqueig o congelació de fons quan existeixin motius que ho justifiquin.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte, definicions i àmbit d'aplicació.*

1. Aquesta Llei té per objecte la protecció de la integritat del sistema financer i d'altres sectors d'activitat econòmica mitjançant l'establiment d'obligacions de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

2. Als efectes d'aquesta Llei, es consideren blanqueig de capitals les activitats següents:

a) La conversió o la transferència de béns, sabent que aquests béns procedeixen d'una activitat delictiva o de la participació en una activitat delictiva, amb el propòsit d'ocultar o encobrir l'origen il·lícit dels béns o d'ajudar persones que estiguin implicades a eludir les conseqüències jurídiques dels seus actes.

b) L'ocultació o l'encobriment de la naturalesa, l'origen, la localització, la disposició, el moviment o la propietat real de béns o drets sobre béns, sabent que aquests béns procedeixen d'una activitat delictiva o de la participació en una activitat delictiva.

c) L'adquisició, possessió o utilització de béns, sabent, en el moment que es reben, que procedeixen d'una activitat delictiva o de la participació en una activitat delictiva.

d) La participació en alguna de les activitats esmentades en les lletres anteriors, l'associació per cometre aquest tipus d'actes, les temptatives de perpetrar-les i el fet d'ajudar, instigar o aconsellar algú per realitzar-les o facilitar-ne l'execució.

Existeix blanqueig de capitals encara que les conductes descrites en les lletres precedents siguin realitzades per la persona o persones que van cometre l'activitat delictiva que hagi generat els béns.

Als efectes d'aquesta Llei s'entén per béns procedents d'una activitat delictiva tot tipus d'actius l'adquisició o possessió dels quals tingui el seu origen en un delictes, tant materials com immaterials, mobles o immobles, tangibles o intangibles, així com els documents o instruments jurídics amb independència de la seva forma, incloses l'electrònica o la digital, que acreditin la propietat dels actius esmentats o un dret sobre aquests, amb inclusió de la quota defraudada en el cas dels delictes contra la Hisenda Pública.

Es considera que hi ha blanqueig de capitals encara que les activitats que hagin generat els béns s'hagin desenvolupat en el territori d'un altre Estat.

3. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per finançament del terrorisme el subministrament, el dipòsit, la distribució o la recollida de fons o béns, per qualsevol mitjà, de forma directa o indirecta, amb la intenció d'utilitzar-los o amb el coneixement que seran utilitzats, íntegrament o en part, per a la comissió de qualsevol dels delictes de terrorisme tipificats en el Codi penal.

Es considera que existeix finançament del terrorisme encara que el subministrament o la recollida de fons o béns s'hagin desenvolupat en el territori d'un altre Estat.

4. Als efectes d'aquesta Llei i sense perjudici del que estableix la disposició addicional es consideren països tercers equivalents els Estats, territoris o jurisdiccions que, per establir requisits equivalents als de la legislació espanyola, determini la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

La qualificació com a país tercer equivalent d'un Estat, territori o jurisdicció s'ha d'entendre en tot cas sense efecte retroactiu.

Article 2. *Subjectes obligats.*

1. Aquesta Llei és aplicable als subjectes obligats següents:

a) Les entitats de crèdit.

- b) Les entitats asseguradores autoritzades per operar en el ram de vida i els corredors d'assegurances quan actuïn en relació amb assegurances de vida o altres serveis relacionats amb inversions, amb les excepcions que s'estableixin per reglament.
- c) Les empreses de serveis d'inversió.
- d) Les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva i les societats d'inversió la gestió de les quals no estigui encomanada a una societat gestora.
- e) Les entitats gestores de fons de pensions.
- f) Les societats gestores d'entitats de capital de risc i les societats de capital de risc la gestió de les quals no estigui encomanada a una societat gestora.
- g) Les societats de garantia recíproca.
- h) Les entitats de pagament.
- i) Les persones que exerceixin professionalment activitats de canvi de moneda.
- j) Els serveis postals respecte de les activitats de gir o transferència.
- k) Les persones dedicades professionalment a la intermediació en la concessió de préstecs o crèdits, així com les persones que, sense haver obtingut autorització com a establiments financers de crèdit, desenvolupin professionalment alguna de les activitats a què es refereix la disposició addicional primera de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, per la qual s'adapta la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la segona Directiva de coordinació bancària i s'introdueixen altres modificacions relatives al sistema financer.
- l) Els promotors immobiliaris i els qui exerceixin professionalment activitats d'agència, comissió o intermediació en la compravenda de béns immobles.
- m) Els auditors de comptes, comptables externs o assessors fiscals.
- n) Els notaris i els registradors de la propietat, mercantils i de béns mobles.
- ñ) Els advocats, procuradors o altres professionals independents quan participin en la concepció, realització o assessorament d'operacions per compte de clients relatives a la compravenda de béns immobles o entitats comercials, la gestió de fons, valors o altres actius, l'obertura o gestió de comptes corrents, comptes d'estalvis o comptes de valors, l'organització de les aportacions necessàries per a la creació, el funcionament o la gestió d'empreses o la creació, el funcionament o la gestió de fideïcomisos («trusts»), societats o estructures anàlogues, o quan actuïn per compte de clients en qualsevol operació financera o immobiliària.
- o) Les persones que amb caràcter professional i d'acord amb la normativa específica que en cada cas sigui aplicable prestin els serveis següents a tercers: constituir societats o altres persones jurídiques; exercir funcions de direcció o secretaria d'una societat, soci d'una associació o funcions similars en relació amb altres persones jurídiques o disposar que una altra persona exerceixi les funcions esmentades; facilitar un domicili social o una direcció comercial, postal, administrativa i altres serveis afins a una societat, una associació o qualsevol altre instrument o persona jurídics; exercir funcions de fideïcomissari en un fideïcomís («trust») exprés o instrument jurídic similar o disposar que una altra persona exerceixi les funcions esmentades; o exercir funcions d'accionista per compte d'una altra persona, exceptuant les societats que cotitzin en un mercat regulat i estiguin subjectes a requisits d'informació conformes amb el dret comunitari o a normes internacionals equivalents, o disposar que una altra persona exerceixi aquestes funcions.
- p) Els casinos de joc.
- q) Les persones que comerciïn professionalment amb joies, pedres o metalls preciosos.
- r) Les persones que comerciïn professionalment amb objectes d'art o antiguitats.
- s) Les persones que exerceixin professionalment les activitats a què es refereix l'article 1 de la Llei 43/2007, de 13 de desembre, de protecció dels consumidors en la contractació de béns amb oferta de restitució del preu.
- t) Les persones que exerceixin activitats de dipòsit, custòdia o transport professional de fons o mitjans de pagament.
- u) Les persones responsables de la gestió, explotació i comercialització de loteries o altres jocs d'atzar respecte de les operacions de pagament de premis.
- v) Les persones físiques que realitzin moviments de mitjans de pagament, en els termes que estableix l'article 34.

w) Les persones que comerciïn professionalment amb béns, en els termes que estableix l'article 38.

x) Les fundacions i associacions, en els termes que estableix l'article 39.

y) Els gestors de sistemes de pagament i de compensació i liquidació de valors i productes financers derivats, així com els gestors de targetes de crèdit o dèbit emeses per altres entitats, en els termes que estableix l'article 40.

S'entenen subjectes a aquesta Llei les persones o entitats no residents que, a través de sucursals o agents o mitjançant prestació de serveis sense establiment permanent, desenvolupin a Espanya activitats de naturalesa igual a les de les persones o entitats esmentades en els paràgrafs anteriors.

2. Tenen la consideració de subjectes obligats les persones físiques o jurídiques que desenvolupin les activitats esmentades en l'apartat precedent. No obstant això, quan les persones físiques actuïn en qualitat d'empleats d'una persona jurídica, o li prestin serveis permanents o esporàdics, les obligacions imposades per aquesta Llei recauen sobre la persona jurídica esmentada respecte dels serveis prestats.

Els subjectes obligats queden, així mateix, sotmesos a les obligacions establertes en aquesta Llei respecte de les operacions realitzades a través d'agents o altres persones que actuïn com a mediadors o intermediaris d'aquells.

3. Per reglament es poden excloure aquelles persones que duguin a terme activitats financeres amb caràcter ocasional o de manera molt limitada quan existeixi escàs risc de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.

4. Als efectes d'aquesta Llei es consideren entitats financeres els subjectes obligats esmentats en les lletres a) a i) de l'apartat 1 d'aquest article.

CAPÍTOL II

De la diligència deguda

Secció 1a *Mesures normals de diligència deguda*

Article 3. *Identificació formal.*

1. Els subjectes obligats han d'identificar totes les persones físiques o jurídiques que pretenguin establir relacions de negoci o intervenir en qualssevol operacions.

En cap cas els subjectes obligats han de mantenir relacions de negoci o realitzar operacions amb persones físiques o jurídiques que no hagin estat degudament identificades. Queda prohibida, en particular, l'obertura, contractació o manteniment de comptes, llibretes, actius o instruments numerats, xifrats, anònims o amb noms ficticis.

2. Amb caràcter previ a l'establiment de la relació de negocis o a l'execució de qualssevol operacions, els subjectes obligats han de comprovar la identitat dels intervinents mitjançant documents fefaents. En el supòsit de no poder comprovar la identitat dels intervinents mitjançant documents fefaents en un primer moment, es pot tenir en compte el que estableix l'article 12, llevat que existeixin elements de risc en l'operació.

S'han d'establir per reglament els documents que s'hagin de reputar fefaents als efectes d'identificació.

3. En l'àmbit de l'assegurança de vida, la comprovació de la identitat del prenedor s'ha de realitzar amb caràcter previ a la formalització del contracte. La comprovació de la identitat del beneficiari de l'assegurança de vida s'ha de realitzar en tot cas amb caràcter previ al pagament de la prestació derivada del contracte o a l'exercici dels drets de rescat, avançament o pignoració conferits per la pòlissa.

Article 4. *Identificació del titular real.*

1. Els subjectes obligats han d'identificar el titular real i adoptar mesures adequades a fi de comprovar-ne la identitat amb caràcter previ a l'establiment de relacions de negoci o a l'execució de qualssevol operacions.

2. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per titular real:

a) La persona o persones físiques per compte de les quals es pretengui establir una relació de negocis o intervenir en qualssevol operacions.

b) La persona o persones físiques que en últim terme posseeixin o controlin, directament o indirectament, un percentatge superior al 25 per cent del capital o dels drets de vot d'una persona jurídica, o que per altres mitjans exerceixin el control, directe o indirecte, de la gestió d'una persona jurídica. S'exceptuen les societats que cotitzin en un mercat regulat de la Unió Europea o de països tercers equivalents.

c) La persona o persones físiques que siguin titulars o exerceixin el control del 25 per cent o més dels béns d'un instrument o persona jurídics que administri o distribueixi fons, o, quan els beneficiaris estiguin encara per designar, la categoria de persones en benefici de la qual s'ha creat o actua principalment la persona o instrument jurídics.

3. Els subjectes obligats han d'obtenir informació dels clients per determinar si aquests actuen per compte propi o de tercers. Quan existeixin indicis o certesa que els clients no actuen per compte propi, els subjectes obligats han d'obtenir la informació necessària a fi de conèixer la identitat de les persones per compte de les quals actuen aquells.

4. Els subjectes obligats han d'adoptar mesures adequades a l'efecte de determinar l'estructura de propietat o de control de les persones jurídiques.

Els subjectes obligats no han d'establir o mantenir relacions de negoci amb persones jurídiques l'estructura de propietat o de control de les quals no s'hagi pogut determinar. Si es tracta de societats les accions de les quals estiguin representades mitjançant títols al portador, s'ha d'aplicar la prohibició anterior llevat que el subjecte obligat determini per altres mitjans l'estructura de propietat o de control. Aquesta prohibició no és aplicable a la conversió dels títols al portador en títols nominatius o en anotacions en compte.

Article 5. *Propòsit i índole de la relació de negocis.*

Els subjectes obligats han d'obtenir informació sobre el propòsit i índole prevista de la relació de negocis. En particular, els subjectes obligats han d'obtenir dels seus clients informació a fi de conèixer la naturalesa de la seva activitat professional o empresarial i han d'adoptar mesures dirigides a comprovar raonablement la veracitat d'aquesta informació.

Aquestes mesures consisteixen en l'establiment i aplicació de procediments de verificació de les activitats declarades pels clients. Aquests procediments han de tenir en compte el diferent nivell de risc i s'han de basar en l'obtenció dels clients de documents que guardin relació amb l'activitat declarada o en l'obtenció d'informació sobre aquesta aliena al mateix client.

Article 6. *Seguiment continu de la relació de negocis.*

Els subjectes obligats han d'aplicar mesures de seguiment continu a la relació de negocis, incloent-hi l'escrutini de les operacions efectuades al llarg de la relació esmentada a fi de garantir que coincideixin amb el coneixement que tingui el subjecte obligat del client i del seu perfil empresarial i de risc, incloent-hi l'origen dels fons i garantir que els documents, dades i informació de què es disposi estiguin actualitzats.

Article 7. *Aplicació de les mesures de diligència deguda.*

1. Els subjectes obligats han d'aplicar cadascuna de les mesures de diligència deguda previstes en els articles precedents, però poden determinar el grau d'aplicació de

les mesures establertes en els articles 4, 5 i 6 en funció del risc i depenent del tipus de client, relació de negocis, producte o operació, i aquests punts s'han de recollir en la política expressa d'admissió de clients a què es refereix l'article 26.

Els subjectes obligats han d'estar en condicions de demostrar a les autoritats competents que les mesures adoptades tenen l'abast adequat en vista del risc de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme mitjançant una anàlisi de risc prèvia que en tot cas ha de constar per escrit.

En tot cas els subjectes obligats han d'aplicar les mesures de diligència deguda quan concorrin indicis de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, amb independència de qualsevol excepció, exempció o llindar, o quan existeixin dubtes sobre la veracitat o adequació de les dades obtingudes amb anterioritat.

2. Sense perjudici del que disposa el paràgraf segon de l'article 3.1, els subjectes obligats no només han d'aplicar les mesures de diligència deguda previstes en aquest capítol a tots els nous clients sinó, així mateix, als clients existents, en funció d'una anàlisi del risc.

En tot cas, els subjectes obligats han d'aplicar als clients existents les mesures de diligència deguda quan es procedeixi a la contractació de nous productes o quan es produeixi una operació significativa pel seu volum o complexitat.

El que disposa aquest apartat s'entén sense perjudici de la responsabilitat exigible per l'incompliment d'obligacions vigents amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

3. Els subjectes obligats no han d'establir relacions de negoci ni executar operacions quan no puguin aplicar les mesures de diligència deguda previstes en aquesta Llei. Quan s'aprecii la impossibilitat en el curs de la relació de negocis, els subjectes obligats han de posar-hi fi, i procedir a realitzar l'examen especial a què es refereix l'article 17.

La negativa a establir relacions de negoci o a executar operacions o la terminació de la relació de negocis per impossibilitat d'aplicar les mesures de diligència deguda previstes en aquesta Llei no comporta, llevat que existeixi enriquiment injust, cap tipus de responsabilitat per als subjectes obligats.

4. Els subjectes obligats han d'aplicar les mesures de diligència deguda establertes en aquest capítol als fideïcomisos («trusts») o altres instruments jurídics o masses patrimonials que, no obstant estar mancats de personalitat jurídica, puguin actuar en el trànsit econòmic.

5. Els casinos de joc han d'identificar i comprovar mitjançant documents fefaents la identitat de totes les persones que pretenguin accedir a l'establiment. La identitat d'aquestes persones ha de ser registrada, sense perjudici del compliment del que disposa l'article 25.

Així mateix, els casinos de joc han d'identificar totes les persones que pretenguin dur a terme les operacions següents:

- a) El lliurament als clients de xecs com a conseqüència d'operacions de canvi de fitxes.
- b) Les transferències de fons realitzades pels casinos a petició dels clients.
- c) L'expedició pels casinos de certificacions acreditatives de guanys obtinguts pels jugadors.
- d) La compra o venda de fitxes de joc per un valor igual o superior a 2.000 euros.

L'aplicació pels casinos de joc del que estableix aquest apartat permet entendre complertes les mesures de diligència deguda exigides en aquesta Llei.

Article 8. *Aplicació per tercers de les mesures de diligència deguda.*

1. Els subjectes obligats poden recórrer a tercers sotmesos a aquesta Llei per aplicar les mesures de diligència deguda que preveu aquesta secció, amb excepció del seguiment continu de la relació de negocis.

No obstant això, els subjectes obligats han de mantenir la plena responsabilitat respecte de la relació de negocis o operació, encara que l'incompliment sigui imputable al tercer, sense perjudici, si s'escau, de la responsabilitat d'aquest.

2. Els subjectes obligats poden recórrer a tercers sotmesos a la legislació de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme d'altres estats membres de la Unió Europea o de països tercers equivalents, encara que els documents o dades exigits en aquells siguin diferents dels que preveu aquesta Llei.

Queda prohibit el recurs a tercers domiciliats en països tercers no qualificats com a equivalents o respecte dels quals la Comissió Europea adopti la decisió a què es refereix la disposició addicional d'aquesta Llei.

3. El recurs a tercers per a l'aplicació de les mesures de diligència deguda exigeix la conclusió prèvia d'un acord escrit entre el subjecte obligat i el tercer, en què es formalitzin les obligacions respectives.

Els tercers han de posar a immediata disposició del subjecte obligat la informació obtinguda en aplicació de les mesures de diligència deguda. Així mateix, els tercers han de remetre al subjecte obligat, a instàncies d'aquest, còpia de la documentació pertinent d'acord amb aquesta secció.

4. El que disposa aquest article no és aplicable a les relacions d'externalització o agència quan, en virtut d'un acord contractual, el proveïdor de serveis d'externalització o agent hagi de ser considerat com a part del subjecte obligat.

Els subjectes obligats, sense perjudici de mantenir la plena responsabilitat respecte del client, poden acceptar les mesures de diligència deguda practicades per les seves filials o sucursals domiciliades a Espanya o en tercers països.

Secció 2a *Mesures simplifiades de diligència deguda*

Article 9. *Mesures simplifiades de diligència deguda respecte de clients.*

1. Sense perjudici del que disposa el paràgraf tercer de l'article 7.1, els subjectes obligats queden autoritzats a no aplicar les mesures de diligència deguda previstes en els articles 3.2, 4, 5 i 6 respecte dels clients següents:

- a) Les entitats de dret públic dels estats membres de la Unió Europea o de països tercers equivalents.
- b) Les entitats financeres domiciliades en la Unió Europea o en països tercers equivalents que siguin objecte de supervisió per garantir el compliment de les mesures de diligència deguda.
- c) Les societats amb cotització en borsa els valors de les quals s'admetin a negociació en un mercat regulat de la Unió Europea o de països tercers equivalents.

Queda prohibida l'aplicació de mesures simplifiades de diligència deguda en el cas de països tercers no qualificats com a equivalents o respecte dels quals la Comissió Europea adopti la decisió a què es refereix la disposició addicional d'aquesta Llei.

Mitjançant ordre del ministre d'Economia i Hisenda es pot excloure l'aplicació de mesures simplifiades de diligència deguda respecte de determinats clients.

2. Per reglament es pot autoritzar l'aplicació de mesures simplifiades de diligència deguda respecte d'altres clients que comportin un risc escàs de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.

3. Els subjectes obligats han de reunir en tot cas la informació suficient per determinar si el client es pot acollir a una de les excepcions previstes en aquest article.

Article 10. *Mesures simplifiades de diligència deguda respecte de productes o operacions.*

1. Sense perjudici del que disposa el paràgraf tercer de l'article 7.1, els subjectes obligats queden autoritzats a no aplicar les mesures de diligència deguda que preveuen els articles 3.2, 4, 5 i 6 respecte dels productes o operacions següents:

a) Les pòlisses d'assegurança de vida la prima anual de les quals no excedeixi de 1.000 euros o la prima única de les quals no excedeixi de 2.500 euros, llevat que s'aprecii fraccionament de l'operació.

b) Els instruments de previsió social complementària enumerats a l'article 51 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial dels impostos sobre societats, sobre la renda de no-residents i sobre el patrimoni, sempre que la liquiditat es trobi limitada als supòsits que preveu la normativa de plans i fons de pensions i no puguin servir de garantia per a un préstec.

c) Les assegurances col·lectives que instrumentin compromisos per pensions a què es refereix la disposició addicional primera del Text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, sempre que compleixin els requisits següents:

1r Que instrumentin compromisos per pensions que tinguin el seu origen en un conveni col·lectiu o en un expedient de regulació d'ocupació aprovat per l'autoritat laboral corresponent.

2n Que no admetin el pagament de primes per part del treballador assegurat que, sumades a les abonades per l'empresari prenedor de l'assegurança, suposin un import superior als límits establerts per l'article 52.1.b) de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, per als instruments de previsió social complementària enumerats a l'article 51.

3r Que no puguin servir de garantia per a un préstec i no prevegin altres supòsits de rescat diferents dels excepcionals de liquiditat que recull la normativa de plans de pensions o dels que recull l'article 29 del Reial decret 1588/1999, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament sobre la instrumentació dels compromisos per pensions de les empreses amb els treballadors i beneficiaris.

d) Els diners electrònics, en els termes que es determinin per reglament.

2. Els subjectes obligats a què es refereix l'article 2.1.b) queden autoritzats a no aplicar les mesures de diligència deguda que preveu l'article 6 respecte de les primes d'assegurances de vida que s'abonin mitjançant transferència, domiciliació bancària o xec nominatiu d'una entitat de crèdit domiciliada a Espanya, en la Unió Europea o en països tercers equivalents. Aquesta previsió s'ha d'entendre sense perjudici de l'aplicació de les mesures de diligència deguda amb caràcter previ a l'establiment de la relació de negoci o al pagament de la prestació derivada del contracte o a l'exercici dels drets de rescat, avançament o pignoració conferits per la pòlissa.

3. Per reglament es pot autoritzar l'aplicació de mesures simplifiades de diligència deguda respecte d'altres productes o operacions que comportin un risc escàs de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.

Així mateix, per reglament es pot autoritzar la no-aplicació de totes o algunes de les mesures de diligència deguda en relació amb aquelles operacions que no excedeixin un llindar quantitatiu, bé singular, bé acumulat per períodes temporals, que, amb caràcter general, no ha de superar els 1.000 euros.

En particular, es pot autoritzar l'aplicació de mesures simplifiades de diligència deguda, en els termes que es determinin per reglament, en les pòlisses del ram de vida que garanteixin exclusivament el risc de mort, incloses les que prevegin, a més, garanties complementàries d'indemnització pecuniàries per invalidesa permanent o parcial, total o absoluta o incapacitat temporal.

4. Els subjectes obligats han de reunir en tot cas la informació suficient per determinar si resulten aplicables les excepcions que preveu aquest article.

Secció 3a *Mesures reforçades de diligència deguda*

Article 11. *Mesures reforçades de diligència deguda.*

Els subjectes obligats han d'aplicar, a més de les mesures normals de diligència deguda, mesures reforçades en els supòsits previstos en aquesta secció, i en qualsevol altre que, per presentar un alt risc de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, es determinin per reglament.

Així mateix, els subjectes obligats han d'aplicar, en funció d'una anàlisi del risc, mesures reforçades de diligència deguda en aquelles situacions que per la seva pròpia naturalesa puguin presentar un risc més elevat de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme. En tot cas tenen aquesta consideració l'activitat de banca privada, els serveis d'enviament de diners i les operacions de canvi de moneda estrangera.

Per reglament es poden concretar les mesures reforçades de diligència deguda exigibles en les àrees de negoci o activitats que presentin un risc més elevat de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.

Article 12. *Relacions de negoci i operacions no presencials.*

1. Els subjectes obligats poden establir relacions de negoci o executar operacions a través de mitjans telefònics, electrònics o telemàtics amb clients que no es trobin físicament presents, sempre que concorri alguna de les circumstàncies següents:

- a) La identitat del client quedi acreditada de conformitat amb el que disposa la normativa aplicable sobre signatura electrònica.
- b) El primer ingrés procedeixi d'un compte a nom del mateix client obert en una entitat domiciliada a Espanya, en la Unió Europea o en països tercers equivalents.
- c) Es verifiquin els requisits que es determinin per reglament.

En tot cas, en el termini d'un mes des de l'establiment de la relació de negoci, els subjectes obligats han d'obtenir d'aquests clients una còpia dels documents necessaris per practicar la diligència deguda.

Quan s'apreciïn discrepàncies entre les dades facilitades pel client i una altra informació accessible o en poder del subjecte obligat, és preceptiu procedir a la identificació presencial.

Els subjectes obligats han d'adoptar mesures addicionals de diligència deguda quan en el curs de la relació de negoci apreciïn riscos superiors al risc mitjana.

2. Els subjectes obligats han d'establir polítiques i procediments per afrontar els riscos específics associats amb les relacions de negoci i operacions no presencials.

Article 13. *Corresponsalia bancària transfronterera.*

1. Respecte a les relacions de corresponsalia bancària transfronterera amb entitats clients de tercers països, les entitats de crèdit han d'aplicar les mesures següents:

- a) Reunir sobre l'entitat client informació suficient per comprendre la naturalesa de les seves activitats i determinar-ne, a partir d'informació de domini públic, la reputació i la qualitat de la seva supervisió.
- b) Avaluar els controls contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme de què disposi l'entitat client.
- c) Obtenir autorització de l'immediat nivell directiu, com a mínim, abans d'establir noves relacions de corresponsalia bancària.
- d) Documentar les responsabilitats respectives de cada entitat.

2. Les entitats de crèdit no han d'establir o mantenir relacions de corresponsalia amb bancs pantalla. Així mateix, les entitats de crèdit han d'adoptar mesures adequades per assegurar que no estableixen o mantenen relacions de corresponsalia amb un banc del qual es coneix que permet l'ús dels seus comptes per bancs pantalla.

A aquests efectes s'entén per banc pantalla l'entitat de crèdit, o entitat que desenvolupi una activitat similar, constituïda en un país en el qual no tingui una presència física que permeti exercir una vertadera gestió i direcció i que no sigui filial d'un grup financer regulat.

3. Les entitats de crèdit subjectes a aquesta Llei no han d'establir o mantenir relacions de corresponsalia que, directament o a través d'un subcompte, permetin executar operacions als clients de l'entitat de crèdit representada.

4. Les disposicions d'aquest article són així mateix aplicables a les entitats de pagament.

Article 14. *Persones amb responsabilitat pública.*

1. Els subjectes obligats han d'aplicar mesures reforçades de diligència deguda en les relacions de negoci o operacions de persones amb responsabilitat pública.

Es consideren persones amb responsabilitat pública les persones físiques que desenvolupin o hagin desenvolupat funcions públiques importants en altres estats membres de la Unió Europea o en tercers països, així com els seus familiars més pròxims i persones reconegudes com a propparents.

A aquests efectes s'entén:

a) Per persones físiques que desenvolupin o hagin desenvolupat funcions públiques importants: els caps d'Estat, caps de Govern, ministres, secretaris d'Estat o subsecretaris; els parlamentaris; els magistrats de tribunals suprems, tribunals constitucionals o altres altes instàncies judicials les decisions dels quals no admetin normalment recurs, excepte en circumstàncies excepcionals, amb inclusió dels membres equivalents del Ministeri Fiscal; els membres de tribunals de comptes o de consells de bancs centrals; els ambaixadors i encarregats de negocis; l'alt personal militar de les Forces Armades; i els membres dels òrgans d'administració, de gestió o de supervisió d'empreses de titularitat pública.

Aquestes categories comprenen, si s'escau, càrrecs desenvolupats a escala comunitària i internacional. Cap d'aquestes categories no inclou empleats públics de nivells intermedis o inferiors.

Sense perjudici de l'aplicació, basant-se en una anàlisi del risc, de mesures reforçades de diligència deguda, quan una persona hagi deixat de desenvolupar una funció pública important durant almenys dos anys, no n'és obligatòria la consideració com a persona amb responsabilitat pública.

b) Per familiars més pròxims: el cònjuge o la persona a qui es trobi unit de forma estable per relació d'afectivitat anàloga, així com els pares i fills, i els cònjuges o persones unides als fills de forma estable per relació d'afectivitat anàloga.

c) Per persones reconegudes com a propparents: tota persona física de la qual sigui notori que poseeixi la titularitat o el control d'un instrument o persona jurídics conjuntament amb alguna de les persones esmentades en la lletra a), o hi mantingui un altre tipus de relacions empresarials estretes, o poseeixi la titularitat o el control d'una persona o instrument jurídics que notòriament s'hagi constituït en benefici d'aquestes.

2. A més de les mesures normals de diligència deguda, en les relacions de negoci o operacions de persones amb responsabilitat pública els subjectes obligats han de:

a) Aplicar procediments adequats en funció del risc a fi de determinar si l'intervinent o el titular real és una persona amb responsabilitat pública. Aquests procediments s'han d'incloure en la política expressa d'admissió de clients a què es refereix l'article 26.1.

b) Obtenir l'autorització del nivell directiu immediat, com a mínim, per establir relacions de negocis amb persones amb responsabilitat pública.

c) Adoptar mesures adequades a fi de determinar l'origen del patrimoni i dels fons amb els quals es portarà a terme la relació de negocis o operació.

d) Portar a terme un seguiment reforçat i permanent de la relació de negocis.

Per reglament es pot exceptuar per a determinades categories de subjectes obligats l'aplicació de totes o algunes de les mesures previstes en les lletres anteriors.

3. Quan, per concórrer les circumstàncies previstes a l'article 17, escaigui l'examen especial, els subjectes obligats han d'adoptar les mesures adequades per apreciar l'eventual participació en el fet o operació de qui tingui o hagi tingut durant els dos anys anteriors la condició de càrrec públic representatiu o alt càrrec de les administracions públiques espanyoles, o dels seus familiars més pròxims i persones reconegudes com a propparents.

Article 15. Tractament de dades de persones amb responsabilitat pública.

1. A fi de donar compliment a les mesures que estableix l'article anterior, els subjectes obligats poden procedir a la creació de fitxers on es continguin les dades identificatives de les persones amb responsabilitat pública, encara que no hi mantinguin una relació de negocis.

A aquest efecte els subjectes obligats poden sol·licitar la informació disponible sobre les persones amb responsabilitat pública sense comptar amb el consentiment de l'interessat, encara que aquesta informació no es trobi disponible en fonts accessibles al públic.

Les dades contingudes en els fitxers creats pels subjectes obligats únicament poden ésser utilitzades per al compliment de les mesures reforçades de diligència deguda que preveu aquesta Llei.

2. És igualment possible la creació per tercers diferents dels subjectes obligats de fitxers en els quals s'incloguin les dades identificatives dels qui tinguin la condició de persones amb responsabilitat pública amb la finalitat exclusiva de col·laborar amb els subjectes obligats en el compliment de les mesures reforçades de diligència deguda.

Els qui procedeixin a la creació d'aquests fitxers no poden emprar les dades per a cap altra finalitat diferent de l'assenyalada en el paràgraf anterior.

3. El tractament i cessió de les dades a què es refereixen els dos apartats anteriors queda subjecte al que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal i la seva normativa de desplegament.

No obstant això, no és necessari informar els afectats sobre la inclusió de les seves dades en els fitxers als quals es refereix aquest article.

4. Els subjectes obligats i els tercers a què es refereix l'apartat 2 han d'establir procediments que permetin l'actualització contínua de les dades contingudes en els fitxers relatius a les persones amb responsabilitat pública.

En tot cas s'han d'implantar sobre el fitxer les mesures de seguretat de nivell alt que preveu la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

Article 16. Productes o operacions propícies a l'anonimat i nous desenvolupaments tecnològics.

Els subjectes obligats han de prestar especial atenció a tot risc de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme que es pugui derivar de productes o operacions propícies a l'anonimat, o de nous desenvolupaments tecnològics, i han de prendre mesures adequades a fi d'impedir-ne l'ús per a fins de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.

En aquests casos, els subjectes obligats han d'efectuar una anàlisi específica dels possibles riscos en relació amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, que s'ha de documentar i estar a disposició de les autoritats competents.

CAPÍTOL III

De les obligacions d'informació

Article 17. *Examen especial.*

Els subjectes obligats han d'examinar amb especial atenció qualsevol fet o operació, amb independència de la seva quantia, que, per la seva naturalesa, pugui estar relacionat amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, i ressenyar per escrit els resultats de l'examen. En particular, els subjectes obligats han d'examinar amb especial atenció tota operació o pauta de comportament complexa, inusual o sense un propòsit econòmic o lícit aparent, o que presenti indicis de simulació o frau.

En establir les mesures de control intern a què es refereix l'article 26, els subjectes obligats han de concretar la manera en què s'ha de donar compliment a aquest deure d'examen especial, que ha d'incloure l'elaboració i difusió entre els seus directius, empleats i agents d'una relació d'operacions susceptibles d'estar relacionades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, la periòdica revisió d'aquesta relació i la utilització d'aplicacions informàtiques apropiades, tenint en compte el tipus d'operacions, sector de negoci, àmbit geogràfic i volum de la informació.

Per reglament, es poden determinar operacions que han de ser en tot cas objecte d'examen especial pels subjectes obligats.

Article 18. *Comunicació per indicati.*

1. Els subjectes obligats han de comunicar, per iniciativa pròpia, al Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries (d'ara endavant, el Servei Executiu de la Comissió) qualsevol fet o operació, fins i tot la mera temptativa, respecte al qual, després de l'examen especial a què es refereix l'article precedent, existeixi indicati o certesa que està relacionat amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme.

En particular, s'han de comunicar al Servei Executiu de la Comissió les operacions que, en relació amb les activitats assenyalades a l'article 1, mostrin una falta de correspondència ostensible amb la naturalesa, volum d'activitat o antecedents operatius dels clients, sempre que en l'examen especial previst a l'article precedent no s'aprecii justificació econòmica, professional o de negoci per a la realització de les operacions.

2. Les comunicacions a què es refereix l'apartat precedent s'han d'efectuar sense dilació de conformitat amb els procediments corresponents segons l'article 26 i han de contenir, en tot cas, la informació següent:

a) Relació i identificació de les persones físiques o jurídiques que participen en l'operació i concepte de la seva participació en aquesta.

b) Activitat coneguda de les persones físiques o jurídiques que participen en l'operació i correspondència entre l'activitat i l'operació.

c) Relació d'operacions vinculades i dates a què es refereixen amb indicació de la seva naturalesa, moneda en què es realitzen, quantia, lloc o llocs d'execució, finalitat i instruments de pagament o cobrament utilitzats.

d) Gestions realitzades pel subjecte obligat comunicant per investigar l'operació comunicada.

e) Exposició de les circumstàncies de tota índole de les quals es pugui inferir l'indici o certesa de relació amb el blanqueig de capitals o amb el finançament del terrorisme o que posin de manifest la falta de justificació econòmica, professional o de negoci per a la realització de l'operació.

f) Qualsevol altra dada rellevant per a la prevenció del blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme que es determinin per reglament.

En tot cas, la comunicació al Servei Executiu de la Comissió ha d'estar precedida d'un procés estructurat d'examen especial de l'operació de conformitat amb el que estableix

l'article 17. En els casos en què el Servei Executiu de la Comissió consideri que l'examen especial realitzat és insuficient, ha de tornar la comunicació al subjecte obligat a fi que aquest aprofundeixi en l'examen de l'operació, en la qual s'han d'expressar succintament els motius de la devolució i el contingut a examinar.

En el cas d'operacions merament intentades, el subjecte obligat ha de registrar l'operació com a no executada, i comunicar al Servei Executiu de la Comissió la informació que s'hagi pogut obtenir.

3. La comunicació per indici l'ha d'efectuar els subjectes obligats en el suport i amb el format que determini el Servei Executiu de la Comissió.

4. Els directius o empleats dels subjectes obligats poden comunicar directament al Servei Executiu de la Comissió les operacions de què coneixin i respecte de les quals considerin que concorren indicis o certesa d'estar relacionades amb el blanqueig de capitals o amb el finançament del terrorisme, en els casos en què, havent estat posades de manifest internament, el subjecte obligat no hagi informat el directiu o empleat comunicant del curs donat a la seva comunicació.

Article 19. *Abstenció d'execució.*

1. Els subjectes obligats s'han d'abstenir d'executar qualsevol operació de les assenyalades a l'article precedent.

No obstant això, quan l'abstenció esmentada no sigui possible o pugui dificultar la investigació, els subjectes obligats poden executar l'operació, efectuant immediatament una comunicació de conformitat amb el que estableix l'article 18. La comunicació al Servei Executiu de la Comissió ha d'exposar, a més de la informació a què es refereix l'article 18.2, els motius que van justificar l'execució de l'operació.

2. Als efectes d'aquesta Llei s'entén per justa causa que motivi la negativa a l'autorització del notari o el seu deure d'abstenció la presència en l'operació bé de diversos indicadors de risc dels assenyalats per l'òrgan centralitzat de prevenció o bé d'indici manifest de simulació o frau de llei. Per a això, i sense perjudici del que disposa l'article 24, el notari ha d'obtenir del client les dades necessàries per valorar la concurrència d'aquests indicadors o circumstàncies en l'operació.

Respecte dels registradors, l'obligació d'abstenció a què es refereix aquest article en cap cas no ha d'impedir la inscripció de l'acte o negoci jurídic en els registres de la propietat, mercantil o de béns mobles.

Article 20. *Comunicació sistemàtica.*

1. En tot cas els subjectes obligats han de comunicar al Servei Executiu de la Comissió amb la periodicitat que es determini les operacions que s'estableixin per reglament.

Sense perjudici d'això, quan les operacions subjectes a comunicació sistemàtica presentin indicis o certesa d'estar relacionades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, cal atènyer-se al que disposen els articles 17, 18 i 19.

Per reglament es poden exceptuar de l'obligació de comunicació sistemàtica d'operacions determinades categories de subjectes obligats.

Si no existeixen operacions susceptibles de comunicació els subjectes obligats han de comunicar aquesta circumstància al Servei Executiu de la Comissió amb la periodicitat que es determini per reglament.

2. La comunicació sistemàtica d'operacions s'ha d'efectuar pels subjectes obligats en el suport i amb el format que determini el Servei Executiu de la Comissió.

Article 21. *Col·laboració amb la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries i amb els seus òrgans de suport.*

1. Els subjectes obligats han de facilitar la documentació i informació que la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o els seus òrgans de suport els requereixin per a l'exercici de les seves competències.

Els requeriments necessiten la documentació que hagi de ser aportada o els punts que hagin de rebre informe i han d'indicar expressament el termini en què hagin de ser atesos. Transcorregut el termini per a la remissió de la documentació o informació requerida sense que aquesta hagi estat aportada o quan s'aporti de forma incompleta per omissió de dades que impedeixin examinar la situació en forma deguda, s'ha d'entendre incomplerta l'obligació que estableix aquest article.

2. Els subjectes obligats han d'establir, en el marc de les mesures de control intern a què es refereix l'article 26, sistemes que els permetin respondre de forma completa i diligent a les sol·licituds d'informació que els cursi la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, els seus òrgans de suport o altres autoritats legalment competents sobre si mantenen o han mantingut al llarg dels deu anys anteriors relacions de negocis amb determinades persones físiques o jurídiques i sobre la naturalesa d'aquestes relacions.

Article 22. *No-subjecció.*

Els advocats no estan sotmesos a les obligacions que estableixen els articles 7.3, 18 i 21 quant a la informació que rebin d'un dels seus clients o obtinguin sobre ell en determinar la posició jurídica a favor del seu client o desenvolupar la seva missió de defensar aquest client en processos judicials o en relació amb aquests, incloent-hi l'assessorament sobre la incoació o la forma d'evitar un procés, independentment de si han rebut o obtingut aquesta informació abans, durant o després d'aquests processos.

Sense perjudici del que estableix aquesta Llei, els advocats han de guardar el deure de secret professional de conformitat amb la legislació vigent.

Article 23. *Exempció de responsabilitat.*

La comunicació de bona fe d'informació a les autoritats competents d'acord amb aquesta Llei pels subjectes obligats o, excepcionalment, pels seus directius o empleats, no constitueix violació de les restriccions sobre divulgació d'informació imposades per via contractual o per qualsevol disposició legal, reglamentària o administrativa, i no implica per als subjectes obligats, els seus directius o empleats cap tipus de responsabilitat.

Article 24. *Prohibició de revelació.*

1. Els subjectes obligats i els seus directius o empleats no han de revelar al client ni a tercers que s'ha comunicat informació al Servei Executiu de la Comissió, o que s'està examinant o es pot examinar alguna operació per si de cas pot estar relacionada amb el blanqueig de capitals o amb el finançament del terrorisme.

Aquesta prohibició no inclou la revelació a les autoritats competents, inclosos els òrgans centralitzats de prevenció, o la revelació per motius policials en el marc d'una investigació penal.

2. La prohibició establerta en l'apartat precedent no impedeix:

a) La comunicació d'informació entre entitats financeres pertanyents al mateix grup. A aquests efectes, cal atènyer-se a la definició de grup que estableix l'article 42 del Codi de comerç.

b) La comunicació d'informació entre els subjectes obligats a què es refereixen els paràgrafs m) i ñ) de l'article 2.1, quan exerceixen les seves activitats professionals, ja sigui com a empleats o d'una altra manera, dins de la mateixa entitat jurídica o en una xarxa. S'entén per xarxa, a aquests efectes, l'estructura més àmplia a la qual pertany la persona i que comparteix una propietat, gestió o supervisió de compliment comunes.

c) La comunicació d'informació, referida a un mateix client i a una mateixa operació en la qual intervinguin dues o més entitats o persones, entre entitats financeres o entre els subjectes obligats a què es refereixen els paràgrafs m) i ñ) de l'article 2.1, sempre que pertanyin a la mateixa categoria professional i estiguin subjectes a obligacions equivalents pel que fa al secret professional i a la protecció de dades personals. La informació

intercanviada s'ha d'utilitzar exclusivament als efectes de la prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

Les excepcions establertes en les lletres anteriors també són aplicables a la comunicació d'informació entre persones o entitats domiciliades en la Unió Europea o en països tercers equivalents.

Queda prohibida la comunicació d'informació amb persones o entitats domiciliades en països tercers no qualificats com a equivalents o respecte dels quals la Comissió Europea adopti la decisió a què es refereix la disposició addicional d'aquesta Llei.

3. Quan els subjectes obligats a què es refereixen les lletres m) i ñ) de l'article 2.1 intentin dissuadir un client d'una activitat il·legal, això no constitueix revelació als efectes del que disposa l'apartat primer.

Article 25. *Conservació de documents.*

1. Els subjectes obligats han de conservar durant un període mínim de deu anys la documentació en què es formalitzi el compliment de les obligacions establertes en aquesta Llei.

En particular, els subjectes obligats han de conservar per al seu ús en tota investigació o anàlisi, en matèria de possibles casos de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, per part del Servei Executiu de la Comissió o de qualsevol altra autoritat legalment competent:

a) Còpia dels documents exigibles en aplicació de les mesures de diligència deguda, durant un període mínim de deu anys des de la terminació de la relació de negocis o l'execució de l'operació.

b) Original o còpia amb força probatòria dels documents o registres que acreditin adequadament les operacions, els intervinents en aquestes i les relacions de negoci, durant un període mínim de deu anys des de l'execució de l'operació o la terminació de la relació de negocis.

2. Els subjectes obligats, amb les excepcions que es determinin per reglament, han d'emmagatzemar les còpies dels documents d'identificació a què es refereix l'article 3.2 en suports òptics, magnètics o electrònics que en garanteixin la integritat, la correcta lectura de les dades, la impossibilitat de manipulació i l'adequada conservació i localització.

En tot cas, el sistema d'arxivament dels subjectes obligats ha d'assegurar l'adequada gestió i disponibilitat de la documentació, tant als efectes de control intern, com d'atenció dins el termini i en la forma escaient als requeriments de les autoritats.

CAPÍTOL IV

Del control intern

Article 26. *Mesures de control intern.*

1. Els subjectes obligats, amb les excepcions que es determinin per reglament, han d'aprovar per escrit i aplicar polítiques i procediments adequats en matèria de diligència deguda, informació, conservació de documents, control intern, avaluació i gestió de riscos, garantia del compliment de les disposicions pertinents i comunicació, amb objecte de prevenir i impedir operacions relacionades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme. Aquestes polítiques i procediments s'han de comunicar a les sucursals i filials amb participació majoritària situades en tercers països.

Els subjectes obligats, amb les excepcions que es determinin per reglament, han d'aprovar per escrit i aplicar una política expressa d'admissió de clients. Aquesta política inclou una descripció d'aquells tipus de clients que podrien presentar un risc superior al risc mitjà en funció dels factors que determini el subjecte obligat d'acord amb els estàndards internacionals aplicables en cada cas. La política d'admissió de clients ha de

ser gradual, i s'han d'adoptar precaucions reforçades respecte d'aquells clients que presentin un risc superior al risc mitjana.

Quan existeixi un òrgan centralitzat de prevenció de les professions col·legiades subjectes a aquesta Llei, correspon a aquest l'aprovació per escrit de la política expressa d'admissió de clients.

2. Els subjectes obligats han de designar com a representant davant el Servei Executiu de la Comissió una persona que exerceixi càrrec d'administració o direcció de la societat. En el cas d'empresaris o professionals individuals ha de ser representant davant el Servei Executiu de la Comissió el titular de l'activitat. Amb les excepcions que es determinin per reglament, la proposta de nomenament del representant, acompanyada d'una descripció detallada de la seva trajectòria professional, ha de ser comunicada al Servei Executiu de la Comissió que, de forma raonada, pot formular inconvenients o observacions. El representant davant el Servei Executiu de la Comissió és responsable del compliment de les obligacions d'informació que estableix aquesta Llei, per a la qual cosa ha de tenir accés sense cap limitació a qualsevol informació que consti en el subjecte obligat.

Els subjectes obligats han d'establir un òrgan adequat de control intern responsable de l'aplicació de les polítiques i procediments a què es refereix l'apartat 1. L'òrgan de control intern, que ha de comptar, si s'escau, amb representació de les diferents àrees de negoci del subjecte obligat, s'ha de reunir, i aixecar acta expressa dels acords adoptats, amb la periodicitat que es determini en el procediment de control intern. Per reglament es poden determinar les categories de subjectes obligats per a les quals no resulti preceptiva la constitució d'un òrgan de control intern, i les funcions d'aquest són exercides en aquests supòsits pel representant davant el Servei Executiu de la Comissió.

Per a l'exercici de les seves funcions el representant davant el Servei Executiu de la Comissió i l'òrgan de control intern han de comptar amb els recursos materials, humans i tècnics necessaris. S'ha de determinar per reglament per a determinades categories de subjectes obligats l'exigència de constitució d'unitats tècniques per al tractament i anàlisi de la informació.

Els òrgans de prevenció del blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme han d'operar, en tot cas, amb separació funcional del departament o unitat d'auditoria interna del subjecte obligat.

3. Els subjectes obligats, amb les excepcions que es determinin per reglament, han d'aprovar un manual adequat de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, que s'ha de mantenir actualitzat, amb informació completa sobre les mesures de control intern a què es refereixen els apartats anteriors. Per a l'exercici de la seva funció de supervisió i inspecció, el manual ha d'estar a disposició del Servei Executiu de la Comissió, que pot proposar al Comitè Permanent de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries la formulació de requeriments i instar els subjectes obligats a adoptar les mesures correctores oportunes.

Els subjectes obligats poden remetre voluntàriament el seu manual al Servei Executiu de la Comissió, als efectes que aquest determini l'adequació de les mesures de control intern establertes, o que es proposin establir. La conformitat del manual amb les recomanacions formulades pel Servei Executiu de la Comissió ha de permetre entendre complerta l'obligació establerta en aquest apartat.

4. Les mesures de control intern que preveu aquest article es poden establir com a grup, d'acord amb la definició recollida a l'article 24.2.a), sempre que la decisió esmentada es comuniqui al Servei Executiu de la Comissió, amb especificació dels subjectes obligats compresos dins de l'estructura del grup.

Article 27. Òrgans centralitzats de prevenció.

1. Mitjançant Ordre del ministre d'Economia i Hisenda es pot acordar la constitució d'òrgans centralitzats de prevenció de les professions col·legiades subjectes a aquesta Llei.

Els òrgans centralitzats de prevenció tenen per funció la intensificació i canalització de la col·laboració de les professions col·legiades amb les autoritats judicials, policials i

administratives responsables de la prevenció i repressió del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, sense perjudici de la responsabilitat directa dels professionals incorporats com a subjectes obligats. El representant de l'òrgan centralitzat de prevenció té la condició de representant dels professionals incorporats als efectes del que disposa l'article 26.2.

2. Els òrgans centralitzats de prevenció han d'examinar, per iniciativa pròpia o a petició dels professionals incorporats, les operacions a què es refereix l'article 17, i comunicar-les al Servei Executiu de la Comissió quan concorrin les circumstàncies que estableix l'article 18. Els professionals incorporats han de facilitar a l'òrgan centralitzat de prevenció tota la informació que aquest els requereixi per a l'exercici de les seves funcions. Així mateix, de conformitat amb el que disposa l'article 21, els professionals incorporats han de facilitar tota la documentació i informació que la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o els seus òrgans de suport els requereixin, directament o per mitjà de l'òrgan centralitzat de prevenció, per a l'exercici de les seves competències.

3. Amb excepció dels funcionaris a què es refereix l'article 2.1.n), la incorporació dels subjectes obligats als òrgans centralitzats de prevenció és voluntària.

Article 28. *Examen extern.*

1. Les mesures de control intern a què es refereix l'article 26 han de ser objecte d'examen anual per un expert extern.

Els resultats de l'examen són consignats en un informe escrit que ha de descriure detalladament les mesures de control intern existents, valorar la seva eficàcia operativa i proposar, si s'escau, eventuais rectificacions o millores. No obstant això, en els dos anys successius a l'emissió de l'informe aquest pot ésser substituït per un informe de seguiment emès per l'expert extern, referit exclusivament a l'adequació de les mesures adoptades pel subjecte obligat per solucionar les deficiències identificades.

Mitjançant Ordre del ministre d'Economia i Hisenda es poden aprovar els models als quals s'han d'ajustar els informes emesos.

L'informe s'ha d'eleva en el termini màxim de tres mesos des de la data d'emissió al Consell d'Administració o, si s'escau, a l'òrgan d'administració o al principal òrgan directiu del subjecte obligat, que ha d'adoptar les mesures necessàries per solucionar les deficiències identificades.

2. Els subjectes obligats han d'encomanar la pràctica de l'examen extern a persones que reuneixin condicions acadèmiques i d'experiència professional que les facin idònies per al desenvolupament de la funció.

Els qui pretenguin actuar com a experts externs ho han de comunicar al Servei Executiu de la Comissió abans de començar la seva activitat i informar-lo semestralment de la relació de subjectes obligats les mesures de control intern dels quals hagin examinat.

Els subjectes obligats no poden encomanar la pràctica de l'examen extern a aquelles persones físiques que els hagin prestat o prestin qualsevol altra classe de serveis retribuïts durant els tres anys anteriors o posteriors a l'emissió de l'informe.

3. L'informe ha d'estar en tot cas a disposició de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o dels seus òrgans de suport durant els cinc anys següents a la data d'emissió.

4. L'obligació establerta en aquest article no és exigible als empresaris o professionals individuals.

Article 29. *Formació d'empleats.*

Els subjectes obligats han d'adoptar les mesures oportunes perquè els seus empleats tinguin coneixement de les exigències derivades d'aquesta Llei.

Aquestes mesures han d'incloure la participació degudament acreditada dels empleats en cursos específics de formació permanent orientats a detectar les operacions que puguin estar relacionades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme i instruir-los sobre la manera de procedir en aquests casos. Les accions formatives han de ser

objecte d'un pla anual que, dissenyat en funció dels riscos del sector de negoci del subjecte obligat, ha de ser aprovat per l'òrgan de control intern.

Article 30. Protecció i idoneïtat d'empleats, directius i agents.

1. Els subjectes obligats han d'adoptar les mesures adequades per mantenir la confidencialitat sobre la identitat dels empleats, directius o agents que hagin realitzat una comunicació als òrgans de control intern.

Tota autoritat o funcionari ha de prendre les mesures apropiades a fi de protegir davant de qualsevol amenaça o acció hostil els empleats, directius o agents dels subjectes obligats que comuniquin indicis de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.

El representant a què es refereix l'article 26.2 és la persona que ha de comparèixer en tota classe de procediments administratius o judicials en relació amb les dades recollides en les comunicacions al Servei Executiu de la Comissió o qualsevol altra informació complementària que es pugui referir a aquelles quan es consideri imprescindible obtenir l'aclariment, complement o confirmació del mateix subjecte obligat.

2. Els subjectes obligats han d'establir per escrit i aplicar polítiques i procediments adequats per assegurar alts estàndards ètics en la contractació d'empleats, directius i agents.

Article 31. Sucursals i filials en tercers països.

1. Els subjectes obligats han d'aplicar en les seves sucursals i filials amb participació majoritària situades en tercers països mesures de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme almenys equivalents a les establertes pel dret comunitari.

El Servei Executiu de la Comissió pot supervisar la idoneïtat d'aquestes mesures.

2. Quan el dret del tercer país no permeti l'aplicació de mesures equivalents a les establertes pel dret comunitari, els subjectes obligats han d'adoptar respecte de les seves sucursals i filials amb participació majoritària mesures addicionals per fer front eficaçment al risc de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, i han d'informar al Servei Executiu de la Comissió, que pot proposar al Comitè Permanent de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries la formulació de requeriments per a l'adopció de mesures de compliment obligat.

La Secretaria de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries (d'ara endavant, la Secretaria de la Comissió) ha d'informar la Comissió Europea dels casos en què el dret del tercer país no permeti l'aplicació de mesures equivalents i en els quals es pugui actuar en el marc d'un procediment acordat per trobar una solució.

Article 32. Protecció de dades de caràcter personal.

1. El tractament de dades de caràcter personal, així com els fitxers, automatitzats o no, creats per al compliment de les disposicions d'aquesta Llei s'han de sotmetre al que disposa la Llei orgànica 15/1999 i la seva normativa de desplegament.

2. No es requereix el consentiment de l'interessat per al tractament de dades que resulti necessari per al compliment de les obligacions d'informació a què es refereix el capítol III.

Tampoc no és necessari aquest consentiment per a les comunicacions de dades que preveu el capítol esmentat i, en particular, per a les que preveu l'article 24.2.

3. En virtut del que disposa l'article 24.1, i en relació amb les obligacions a les quals es refereix l'apartat anterior, no és aplicable al tractament de dades l'obligació d'informació que preveu l'article 5 de la Llei orgànica 15/1999.

Així mateix, no són aplicables als fitxers i tractaments als quals es refereix aquest precepte les normes que conté la Llei orgànica esmentada referides a l'exercici dels drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició. En cas que l'interessat exerceixi aquests drets, els subjectes obligats s'han de limitar a posar-li de manifest el que disposa aquest article.

El que disposa aquest apartat és igualment aplicable als fitxers creats i gestionats pel Servei Executiu de la Comissió per al compliment de les funcions que li atorga aquesta Llei.

4. Els òrgans centralitzats de prevenció als quals es refereix l'article 27 tenen la condició d'encarregats del tractament als efectes que preveu la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

5. Són aplicables als fitxers als quals es refereix aquest article les mesures de seguretat de nivell alt que preveu la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

Article 33. Intercanvi d'informació entre subjectes obligats i fitxers centralitzats de prevenció del frau.

1. Sense perjudici del que estableix l'article 24.2, quan concorrin les circumstàncies excepcionals que es determinin per reglament, la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries pot acordar l'intercanvi d'informació referida a determinat tipus d'operacions diferents de les que preveu l'article 18 o a clients subjectes a determinades circumstàncies sempre que aquest es produeixi entre subjectes obligats que es trobin en una o diverses de les categories que preveu l'article 2.

L'Acord ha de determinar en tot cas el tipus d'operació o la categoria de client respecte de la qual s'autoritza l'intercanvi d'informació, així com les categories de subjectes obligats que poden intercanviar la informació.

2. Així mateix, els subjectes obligats poden intercanviar informació relativa a les operacions a les quals es refereixen els articles 18 i 19 amb l'única finalitat de prevenir o impedir operacions relacionades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme quan de les característiques o operativa del supòsit concret es desprengui la possibilitat que, una vegada rebutjada, es pugui intentar davant altres subjectes obligats el desenvolupament d'una operativa totalment o parcial similar a aquella.

3. Els subjectes obligats i les autoritats judicials, policials i administratives competents en matèria de prevenció o repressió del blanqueig de capitals o del finançament del terrorisme poden consultar la informació continguda en els fitxers que siguin creats, d'acord amb el que preveu la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal, per entitats privades amb la finalitat de prevenció del frau en el sistema financer, sempre que l'accés a aquesta informació sigui necessari per a les finalitats que descriuen els apartats anteriors.

4. L'accés a les dades a les quals es refereix aquest precepte ha de quedar limitat als òrgans de control intern que preveu l'article 26, amb inclusió de les unitats tècniques que constitueixen els subjectes obligats.

5. No és aplicable als intercanvis d'informació que preveu aquest article el que disposa la Llei orgànica 15/1999 pel que fa a l'exigència de consentiment de l'interessat, el deure d'informació a aquest i l'exercici dels drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició.

Són aplicables als tractaments derivats de les comunicacions previstes en aquest article les mesures de seguretat de nivell alt que preveu la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

CAPÍTOL V

Dels mitjans de pagament

Article 34. Obligació de declarar.

1. Han de presentar declaració prèvia en els termes que estableix aquest capítol les persones físiques que, actuant per compte propi o de tercer, realitzin els moviments següents:

a) Sortida o entrada en territori nacional de mitjans de pagament per import igual o superior a 10.000 euros o el seu contravalor en moneda estrangera.

b) Moviments per territori nacional de mitjans de pagament per import igual o superior a 100.000 euros o el seu contravalor en moneda estrangera.

A aquests efectes s'entén per moviment qualsevol canvi de lloc o posició que es verifiqui a l'exterior del domicili del portador dels mitjans de pagament.

S'exceptuen de l'obligació de declaració establerta en aquest article les persones físiques que actuïn per compte d'empreses que, degudament autoritzades i inscrites pel Ministeri de l'Interior, exerceixin activitats de transport professional de fons o mitjans de pagament.

2. Als efectes d'aquesta Llei s'entén per mitjans de pagament:

a) El paper moneda i la moneda metàl·lica, nacionals o estrangers.

b) Els xecs bancaris al portador denominats en qualsevol moneda.

c) Qualsevol altre mitjà físic, inclosos els electrònics, concebut per ser utilitzat com a mitjà de pagament al portador.

3. En cas de sortida o entrada en territori nacional estan així mateix subjectes a l'obligació de declaració establerta en aquest article els moviments per import superior a 10.000 euros o el seu contravalor en moneda estrangera d'efectes negociables al portador, inclosos instruments monetaris com ara els xecs de viatge, instruments negociables, inclosos xecs, pagarés i ordres de pagament, ja siguin estesos al portador, endossats sense restricció, estesos a l'ordre d'un beneficiari fictici o en una altra forma en virtut de la qual la seva titularitat es transmeti al lliurament, i els instruments incomplets, inclosos xecs, pagarés i ordres de pagament, signats però amb ommissió del nom del beneficiari.

4. La declaració establerta en aquest article s'ha d'ajustar al model aprovat i ha de contenir dades veraces relatives al portador, propietari, destinatari, import, naturalesa, procedència, ús previst, itinerari i manera de transport dels mitjans de pagament. L'obligació de declarar s'entén incompleta quan la informació consignada sigui incorrecta o incompleta.

El model de declaració, una vegada emplenat íntegrament, ha de ser signat i presentat per la persona que transporti els mitjans de pagament. Durant tot el moviment els mitjans de pagament han d'anar acompanyats de l'oportuna declaració degudament diligenciada i ser transportats per la persona consignada com a portador.

Mitjançant Ordre del ministre d'Economia i Hisenda s'ha de regular el model, forma i lloc de declaració i es poden modificar les quanties que recullen les lletres a) i b) de l'apartat primer d'aquest article.

Article 35. Control i intervenció dels mitjans de pagament.

1. Amb la finalitat de comprovar el compliment de l'obligació de declaració establerta a l'article precedent, els funcionaris duaners o policials estan facultats per controlar i inspeccionar les persones físiques, els seus equipatges i els seus mitjans de transport.

El control i la inspecció de mercaderies s'ha de verificar d'acord amb el que estableix la legislació duanera.

2. L'omissió de la declaració, quan aquesta sigui preceptiva, o la falta de veracitat de les dades declarades, sempre que es pugui estimar com a especialment rellevant, ha de determinar la intervenció pels funcionaris duaners o policials actuants de la totalitat dels mitjans de pagament trobats, llevat del mínim de supervivència que es pugui determinar mitjançant ordre del ministre d'Economia i Hisenda.

A aquests efectes, es considera en tot cas com a especialment rellevant la falta de veracitat total o parcial de les dades relatives al portador, propietari, destinatari, procedència o ús previst dels mitjans de pagament, així com la variació per excés o defecte de l'import declarat respecte del real en més d'un 10 per cent o de 3.000 euros.

Així mateix, la intervenció escau quan, malgrat haver-se declarat el moviment o no excedir-se el límit de declaració, existeixin indicis o certesa que els mitjans de pagament

estan relacionats amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, o quan concorrin dubtes racionals sobre la veracitat de les dades consignades en la declaració.

Els mitjans de pagament intervinguts s'han d'ingressar en la mateixa moneda o divisa intervinguda en els comptes oberts a nom de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, i els funcionaris policials o duaners actuants no estan subjectes al que disposa l'article 34.

L'acta d'intervenció, de la qual s'ha de donar trasllat immediat al Servei Executiu de la Comissió per a la seva investigació i a la Secretaria de la Comissió per a la incoació, si s'escau, del corresponent procediment sancionador, ha d'indicar expressament si els mitjans de pagament intervinguts van ser trobats en lloc o situació que mostrés una clara intenció d'ocultar-los. L'acta d'intervenció té valor probatori, sense perjudici de les proves que en defensa dels seus drets o interessos puguin aportar els interessats.

3. Quan en el curs d'un procediment judicial s'aprecii incompliment de l'obligació de declaració establerta a l'article precedent, el jutjat o tribunal ho ha de comunicar a la Secretaria de la Comissió, i posar a la seva disposició els mitjans de pagament intervinguts no subjectes a responsabilitats penals, i procedir segons el que preveu l'apartat precedent.

Article 36. *Tractament de la informació.*

La informació obtinguda com a resultat de l'obligació de declaració s'ha de remetre al Servei Executiu de la Comissió mitjançant la utilització de mitjans electrònics, informàtics o telemàtics amb ús del suport informàtic normalitzat que determini el Servei Executiu de la Comissió. La informació relativa a les incautacions s'ha de centralitzar en la Secretaria de la Comissió.

L'Administració tributària i les Forces i Cossos de Seguretat han de tenir accés a la informació a què es refereix el paràgraf precedent per a l'exercici de les seves competències.

Article 37. *Intercanvi d'informació.*

La informació obtinguda a partir de la declaració establerta a l'article 34 o dels controls a què es refereix l'article 35 es pot transmetre a les autoritats competents d'altres Estats.

Quan hi hagi indicis de relació amb el producte d'un frau o amb qualsevol altra activitat il·legal que perjudiqui els interessos financers de la Comunitat Europea, la informació esmentada s'ha de transmetre també a la Comissió Europea.

CAPÍTOL VI

Altres disposicions

Article 38. *Comerç de béns.*

Les persones físiques o jurídiques que comerciïn professionalment amb béns queden subjectes a les obligacions que estableixen els articles 3, 17, 18, 19, 21, 24 i 25 respecte de les transaccions en què els cobraments o pagaments s'efectuïn amb els mitjans de pagament a què es refereix l'article 34.2 d'aquesta Llei i per import superior a 15.000 euros, ja es realitzin en una o en diverses operacions entre les quals sembli existir algun tipus de relació.

En funció d'una anàlisi del risc es poden estendre per reglament respecte de les referides transaccions totes o algunes de les obligacions restants que estableix aquesta Llei.

Article 39. *Fundacions i associacions.*

El Protectorat i el Patronat, en exercici de les funcions que els atribueix la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de fundacions, i el personal amb responsabilitats en la gestió de les

fundacions han de vetllar perquè aquestes no siguin utilitzades per al blanqueig de capitals o per canalitzar fons o recursos a les persones o entitats vinculades a grups o organitzacions terroristes.

A aquests efectes, totes les fundacions han de conservar durant el termini que estableix l'article 25 registres amb la identificació de totes les persones que aportin o rebin a títol gratuït fons o recursos de la fundació, en els termes dels articles 3 i 4 d'aquesta Llei. Aquests registres han d'estar a disposició del Protectorat, de la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme, de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o dels seus òrgans de suport, així com dels òrgans administratius o judicials amb competències en l'àmbit de la prevenció o persecució del blanqueig de capitals o del terrorisme.

El que disposen els paràgrafs anteriors també és aplicable a les associacions, i en aquests casos correspon complir el que estableix aquest article a l'òrgan de govern o assemblea general, als membres de l'òrgan de representació que gestioni els interessos de l'associació i a l'organisme encarregat de verificar-ne la constitució, en l'exercici de les funcions que li atribueix l'article 34 de la Llei orgànica 1/2002, de 22 de març, reguladora del dret d'associació.

Atenent als riscos a què es trobi exposat el sector, es poden estendre per reglament a les fundacions i associacions les obligacions restants que estableix aquesta Llei.

Article 40. *Entitats gestores col·laboradores.*

Els gestors de sistemes de pagament i de compensació i liquidació de valors i productes financers derivats, així com els gestors de targetes de crèdit o dèbit emeses per altres entitats, han de col·laborar amb la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries i amb els seus òrgans de suport proporcionant la informació de què disposin relativa a les operacions efectuades, conforme al que preveu l'article 21.1.

Article 41. *Enviament de diners.*

En les operacions d'enviament de diners a què es refereix l'article 2 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament, les transferències corresponents s'han de cursar a través de comptes oberts en entitats de crèdit, tant al país de destí dels fons com en qualsevol altre en el qual operin els corresponsals a l'estranger o sistemes intermedis de compensació. Les entitats que prestin serveis d'enviament de diners només han de contractar amb corresponsals a l'estranger o sistemes intermedis de compensació que comptin amb mètodes adequats de liquidació de fons i de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

Els fons així gestionats han de ser utilitzats única i exclusivament per al pagament de les transferències ordenades, sense que es puguin utilitzar per a altres fins. En tot cas, l'abonament als corresponsals que paguin als beneficiaris de les transferències s'ha de fer necessàriament en comptes en entitats de crèdit oberts al país en què s'efectuï aquest pagament.

En tot moment, les entitats a què es refereix aquest article han d'assegurar el seguiment de l'operació fins a la seva recepció pel beneficiari final, i aquesta informació ha de ser facilitada de conformitat amb el que preveu l'article 21.

Article 42. *Contramesures financeres internacionals.*

Sense perjudici de l'efecte directe dels reglaments comunitaris, el Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, pot prohibir, restringir o condicionar les transaccions econòmiques amb Estats, entitats o persones respecte dels quals una organització, institució o grup internacional decideixi o recomani l'adopció de contramesures financeres.

Article 43. *Fitxer de Titularitats Financeres.*

1. Amb la finalitat de prevenir i impedir el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme, les entitats de crèdit han de declarar al Servei Executiu de la Comissió, amb la periodicitat que per reglament es determini, l'obertura o cancel·lació de comptes corrents, comptes d'estalvi, comptes de valors i dipòsits a termini.

La declaració ha de contenir, en tot cas, les dades identificatives dels titulars, representants o autoritzats, així com de qualsevol altra persona amb poders de disposició, la data d'obertura o cancel·lació, el tipus de compte o dipòsit i les dades identificatives de l'entitat de crèdit declarant.

2. Les dades declarades s'han d'incloure en un fitxer de titularitat pública, denominat Fitxer de Titularitats Financeres, del qual és responsable la Secretaria d'Estat d'Economia.

El Servei Executiu de la Comissió, com a encarregat del tractament, ha de determinar, d'acord amb el que estableix la Llei orgànica 15/1999, les característiques tècniques del fitxer, i pot aprovar les instruccions pertinents.

3. En ocasió de la investigació de delictes relacionats amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, els jutges d'instrucció, el Ministeri Fiscal i, prèvia autorització judicial o del Ministeri Fiscal, les Forces i Cossos de Seguretat, poden obtenir les dades declarades en el Fitxer de Titularitats Financeres. El Servei Executiu de la Comissió pot obtenir aquestes dades per a l'exercici de les seves competències. L'Agència Estatal d'Administració Tributària pot obtenir les dades esmentades en els termes que preveu la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Tota petició d'accés a les dades del Fitxer de Titularitats Financeres ha de ser adequadament motivada per l'òrgan requeridor, que és responsable de la regularitat del requeriment. En cap cas no es pot requerir l'accés al fitxer per a finalitats diferents de la prevenció o repressió del blanqueig de capitals o del finançament del terrorisme.

4. Sense perjudici de les competències que corresponguin a l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, un membre del Ministeri Fiscal designat pel fiscal general de l'Estat de conformitat amb els tràmits previstos en l'Estatut Orgànic del Ministeri Fiscal i que durant l'exercici d'aquesta activitat no estigui desenvolupant la seva funció en algun dels òrgans del Ministeri Fiscal encarregats de la persecució dels delictes de blanqueig de capitals o finançament del terrorisme ha de vetllar per l'ús adequat del fitxer, i a aquests efectes pot requerir justificació completa dels motius de qualsevol accés.

CAPÍTOL VII

De l'organització institucional

Article 44. *Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.*

1. L'impuls i coordinació de l'execució d'aquesta Llei correspon a la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, dependent de la Secretaria d'Estat d'Economia.

2. Són funcions de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries les següents:

a) Dirigir i impulsar les activitats de prevenció de la utilització del sistema financer o d'altres sectors d'activitat econòmica per al blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, així com de prevenció de les infraccions administratives de la normativa sobre transaccions econòmiques amb l'exterior.

b) Col·laborar amb les Forces i Cossos de Seguretat, coordinant les activitats d'investigació i prevenció portades a terme pels òrgans restants de les administracions públiques que tinguin atribuïdes competències en les matèries assenyalades en la lletra precedent.

c) Garantir l'auxili més eficaç en aquestes matèries als òrgans judicials, al Ministeri Fiscal i a la Policia Judicial.

d) Nomenar el director del Servei Executiu de la Comissió. El nomenament s'ha de realitzar a proposta del president de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, prèvia consulta amb el Banc d'Espanya.

e) Aprovar, prèvia consulta amb el Banc d'Espanya, el pressupost del Servei Executiu de la Comissió.

f) Orientar de forma permanent l'actuació del Servei Executiu de la Comissió i aprovar la seva estructura organitzativa i directrius de funcionament.

g) Aprovar, a proposta del Servei Executiu de la Comissió i, en cas de conveni, dels òrgans de supervisió de les entitats financeres, el Pla anual d'inspecció dels subjectes obligats, que ha de tenir caràcter reservat.

h) Formular requeriments als subjectes obligats en l'àmbit del compliment de les obligacions d'aquesta Llei.

i) Servir de via de col·laboració entre l'Administració Pública i les organitzacions representatives dels subjectes obligats en les matèries i àmbits d'actuació regulats en aquesta Llei.

j) Aprovar orientacions i guies d'actuació per als subjectes obligats.

k) Informar els projectes de disposicions que regulin aspectes relacionats amb aquesta Llei.

l) Elevar al ministre d'Economia i Hisenda les propostes de sanció l'adopció de les quals correspongui a aquest o al Consell de Ministres.

m) Acordar amb els òrgans supervisors de les entitats financeres, mitjançant la signatura dels convenis oportuns, la coordinació de les seves actuacions amb les del Servei Executiu de la Comissió en matèria de supervisió i inspecció del compliment de les obligacions imposades a aquestes entitats en aquesta Llei, amb objecte d'assegurar l'eficiència en la realització de les seves cometes. En els convenis esmentats es pot preveure que, sense perjudici de les competències de supervisió i inspecció del Servei Executiu, els òrgans supervisors esmentats exerceixin funcions de supervisió del compliment de les obligacions que estableixen els capítols II, III i IV d'aquesta Llei respecte als subjectes obligats i assumeixin la funció d'efectuar recomanacions, així com proposar requeriments a formular pel Comitè Permanent de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

n) Elaborar les estadístiques sobre blanqueig de capitals i finançament del terrorisme, i a aquest efecte tots els òrgans amb competències en la matèria li han de prestar la seva col·laboració. En particular, la Comissió Nacional d'Estadística Judicial ha de facilitar les dades estadístiques sobre processos judicials que tinguin per objecte delictes de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.

ñ) Les altres funcions que li atribueixin les disposicions legals vigents.

3. La Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries està presidida pel Secretari d'Estat d'Economia i té la composició que s'estableixi per reglament. Compta, en tot cas, amb l'adequada representació del Ministeri Fiscal, dels ministeris i institucions amb competències en la matèria, dels òrgans supervisors de les entitats financeres, així com de les comunitats autònomes amb competències per a la protecció de persones i béns i per al manteniment de la seguretat ciutadana.

La Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries pot actuar en ple o a través d'un comitè permanent que, amb la composició que es determini per reglament i presidit pel director general del Tresor i Política Financera, ha d'exercir les funcions que preveuen les lletres f), g) i h) de l'apartat precedent, o qualsevol altra que el Ple li delegui expressament. L'assistència al Ple de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries i al seu Comitè Permanent és personal i no delegable.

Per reglament, es poden establir altres comitès dependents de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

4. La Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries i la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme es presten la màxima col·laboració per a l'exercici de les seves respectives competències.

Article 45. Òrgans de suport de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

1. La Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries ha de portar a terme la seva comesa amb el suport de la Secretaria de la Comissió i del Servei Executiu de la Comissió.

2. La Secretaria de la Comissió ha de ser desenvolupada per la unitat orgànica, amb rang almenys de subdirecció general, de les existents a la secretaria d'Estat d'Economia, que per reglament es determini. Qui dirigeixi aquesta unitat orgànica té el càrrec, amb caràcter nat, de Secretari de la Comissió i dels seus Comitès.

Correspon a la Secretaria de la Comissió, entre d'altres funcions, instruir els procediments sancionadors que siguin procedents per infracció de les obligacions previstes en aquesta Llei, així com formular al Comitè Permanent la proposta de resolució corresponent. Així mateix, la Secretaria de la Comissió ha de dirigir als subjectes obligats els requeriments del Comitè Permanent i donar-li compte del compliment dels requeriments esmentats.

3. El Servei Executiu de la Comissió és un òrgan dependent, orgànicament i funcionalment, de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, la qual, a través del seu Comitè Permanent, ha d'orientar de forma permanent la seva actuació i aprovar les seves directrius de funcionament.

Les competències relatives al règim econòmic, pressupostari i de contractació del Servei Executiu de la Comissió són exercides pel Banc d'Espanya d'acord amb la seva normativa específica, i se subscriu, a aquests efectes, el conveni oportú amb la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

Els empleats del Banc d'Espanya destinats en el Servei Executiu de la Comissió mantenen la seva relació laboral amb el Banc d'Espanya, depenen funcionalment del Servei Executiu, i es regeixen per la normativa que reguli el règim de personal del Banc d'Espanya.

El pressupost del Servei Executiu, després de la seva aprovació per la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, s'integra, amb la deguda separació, en la proposta de pressupost de despeses de funcionament i inversions a què es refereix l'article 4.2 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya. Les despeses que contra l'esmentat pressupost s'hagin de realitzar han de ser ateses pel Banc d'Espanya, que se n'ha de rescabalar en la forma que assenyala l'apartat 5 d'aquest article.

4. El Servei Executiu de la Comissió, sense perjudici de les competències atribuïdes a les Forces i Cossos de la Seguretat i a altres Serveis de l'Administració, exerceix les funcions següents:

- a) Prestar l'auxili necessari als òrgans judicials, al Ministeri Fiscal, a la Policia Judicial i als òrgans administratius competents.
- b) Elevar als òrgans i institucions assenyalats en la lletra precedent les actuacions de les quals es deriven indicis racionals de delictes o, si s'escau, infracció administrativa.
- c) Rebre les comunicacions que preveuen els articles 18 i 20.
- d) Analitzar la informació rebuda i donar-li el curs que escaigui en cada cas.
- e) Executar les ordres i seguir les orientacions dictades per la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o pel seu Comitè Permanent, així com elevar-li els informes que sol·liciti.
- f) Supervisar i inspeccionar el compliment de les obligacions dels subjectes obligats que estableix aquesta Llei, de conformitat amb el que preveu l'article 47.
- g) Efectuar recomanacions als subjectes obligats orientades a la millora de les mesures de control intern.

h) Proposar al Comitè Permanent la formulació de requeriments als subjectes obligats.

i) Informar, amb les excepcions que es determinin per reglament, en els procediments de creació d'entitats financeres sobre l'adequació de les mesures de control intern previstes en el programa d'activitats.

j) Informar, amb les excepcions que es determinin per reglament, en els procediments d'avaluació cautelar de les adquisicions i dels increments de participacions en el sector financer.

k) Les altres previstes en aquesta Llei o que li atribueixin les disposicions legals vigents.

5. El Banc d'Espanya, per les despeses que realitzi a l'empara del pressupost aprovat per la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, ha de formar un compte que, degudament justificat, ha de remetre a la Direcció General del Tresor i Política Financera. Aquesta Direcció, una vegada comprovat el compte esmentat, l'ha d'abonar al Banc d'Espanya amb càrrec al concepte no pressupostari que a aquests efectes creï la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

El saldo que presenti aquest concepte ha de ser regularitzat amb càrrec als beneficis que el Banc d'Espanya ingressa anualment en el Tresor Públic.

6. La responsabilitat patrimonial de l'Estat per l'actuació dels òrgans de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries és exigible, si s'escau, davant el ministre d'Economia i Hisenda en els termes que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 46. *Informes d'intel·ligència financera.*

1. El Servei Executiu de la Comissió ha d'analitzar la informació rebuda dels subjectes obligats o d'altres fonts, i remetre, si aprecia l'existència d'indisidències o certesa de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, el corresponent informe d'intel·ligència financera al Ministeri Fiscal o als òrgans judicials, policials o administratius competents.

La informació i documentació de què disposi el Servei Executiu de la Comissió i els informes d'intel·ligència financera tenen caràcter confidencial, i tota autoritat o funcionari que accedeixi al seu contingut n'ha de guardar reserva. En particular, no ha de ser en cap cas objecte de revelació la identitat dels analistes que hagin intervingut en l'elaboració dels informes d'intel·ligència financera ni la dels empleats, directius o agents que hagin comunicat l'existència d'indisidències als òrgans de control intern del subjecte obligat.

Els informes d'intel·ligència financera no tenen valor probatori i no poden ser incorporats directament a les diligències judicials o administratives.

2. Els òrgans destinataris dels informes d'intel·ligència financera han d'informar periòdicament al Servei Executiu de la Comissió sobre el destí donat a aquests. La Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries pot acordar amb els òrgans destinataris un procediment de valoració dels informes d'intel·ligència financera.

El Servei Executiu de la Comissió pot informar els subjectes obligats respecte del curs donat a les comunicacions. La informació que el Servei Executiu de la Comissió faciliti als subjectes obligats té caràcter confidencial, i els seus receptors han de guardar la reserva deguda.

El Servei Executiu de la Comissió ha de valorar la qualitat de les comunicacions realitzades de conformitat amb l'article 18, i notificar periòdicament aquesta valoració als òrgans d'administració o direcció dels subjectes obligats.

Article 47. *Supervisió i inspecció.*

1. El Servei Executiu de la Comissió ha de supervisar el compliment de les obligacions que estableix aquesta Llei, i ajustar la seva actuació, respecte de les entitats financeres, als convenis subscrits a l'empara de l'article 44. En tot cas, el Servei Executiu de la

Comissió pot practicar respecte de qualsevol subjecte obligat les actuacions inspectores necessàries per comprovar el compliment de les obligacions relacionades amb les funcions que té assignades.

Les actuacions inspectores del Servei Executiu de la Comissió i, en cas de conveni, les dels òrgans supervisors de les entitats financeres, són objecte d'un Pla anual orientatiu que ha d'aprovar la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, sense perjudici que pel Comitè Permanent es pugui acordar motivadament la realització d'actuacions inspectores addicionals.

El Servei Executiu de la Comissió i, en cas de conveni, els òrgans supervisors de les entitats financeres, han d'informar motivadament a la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries amb caràcter anual de les actuacions que, incloses en el Pla de l'exercici anterior, no s'hagin pogut realitzar, si s'escau.

2. Els subjectes obligats, els seus empleats, directius i agents, han de prestar la màxima col·laboració al personal del Servei Executiu de la Comissió, i facilitar sense cap restricció tota la informació o documentació que se'ls requereixi, inclosos llibres, assentaments comptables, registres, programes informàtics, arxius en suport magnètic, comunicacions internes, actes, declaracions oficials, i qualssevol altres relacionats amb les matèries subjectes a inspecció.

3. El Servei Executiu de la Comissió, o els òrgans supervisors a què es refereix l'article 44, han de remetre el corresponent informe d'inspecció a la Secretaria de la Comissió, que ha de proposar el que resulti procedent al Comitè Permanent. Així mateix, el Servei Executiu de la Comissió, o els òrgans supervisors a què es refereix l'article 44, poden proposar al Comitè Permanent l'adopció de requeriments i instar el subjecte obligat a adoptar les mesures correctores que es considerin necessàries.

Els informes d'inspecció del Servei Executiu de la Comissió o dels òrgans supervisors tenen valor probatori, sense perjudici de les proves que en defensa dels seus drets o interessos puguin aportar els interessats.

Article 48. Règim de col·laboració.

1. Tota autoritat o funcionari que descobreixi fets que puguin constituir indici o prova de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, ja sigui durant les inspeccions efectuades a les entitats objecte de supervisió, o de qualsevol altra manera, ha d'informar-ne el Servei Executiu de la Comissió. Sense perjudici de la possible responsabilitat penal, l'incompliment d'aquesta obligació pels funcionaris públics que no siguin subjectes obligats conforme a l'article 2 se sanciona disciplinàriament d'acord amb la legislació específica que els sigui aplicable. L'obligació assenyalada en aquest apartat s'estén igualment a la informació que la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o els seus òrgans de suport requereixin en l'exercici de les seves competències.

En tot cas, el Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, la Direcció General dels Registres i del Notariat, l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, els col·legis professionals i els òrgans estatals o autonòmics competents, segons correspongui, han d'informar raonadament a la Secretaria de la Comissió quan en l'exercici de la seva labor inspectora o supervisora apreciïn possibles infraccions de les obligacions que estableix aquesta Llei.

Els òrgans judicials, d'ofici o a instància del Ministeri Fiscal, han de remetre testimoni a la Secretaria de la Comissió quan en el curs del procés apreciïn indicis d'incompliment d'aquesta Llei que no siguin constitutius de delictes.

2. Quan exerceixi les seves funcions en relació amb entitats financeres sotmeses a legislació especial, el Servei Executiu de la Comissió pot obtenir del Banc d'Espanya, de la Comissió Nacional del Mercat de Valors o de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, segons correspongui, tota la informació i col·laboració necessàries per portar-les a terme.

Sense perjudici del que disposa el paràgraf anterior, el Servei Executiu de la Comissió ha de tenir accés directe a la informació estadística sobre moviments de capitals i transaccions econòmiques amb l'exterior comunicada al Banc d'Espanya d'acord amb el

que disposa la legislació aplicable a aquestes operacions. Així mateix, les entitats gestores i la Tresoreria General de la Seguretat Social han de cedir les dades de caràcter personal i la informació que hagin obtingut en l'exercici de les seves funcions a la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, a requeriment del seu Servei Executiu, en l'exercici de les competències que aquesta Llei li atribueix.

3. D'acord amb les directrius que estableixi la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, el Servei Executiu de la Comissió i, si s'escau, la Secretaria de la Comissió han de col·laborar amb les autoritats d'altres Estats que exerceixin competències anàlogues.

L'intercanvi d'informació es condiona al que disposen els convenis i tractats internacionals o, si s'escau, al principi general de reciprocitat, així com a la submissió d'aquestes autoritats estrangeres a les mateixes obligacions de secret professional que regeixen per a les espanyoles.

L'intercanvi d'informació del Servei Executiu de la Comissió amb unitats d'intel·ligència financera estrangeres s'ha de realitzar d'acord amb els principis del Grup Egmont o en els termes del memoràndum d'entesa corresponent. Els memoràndums d'entesa amb unitats d'intel·ligència financera han de ser subscrits pel director del Servei Executiu, prèvia autorització de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

L'intercanvi d'informació del Servei Executiu de la Comissió amb unitats d'intel·ligència financera d'estats de la Unió Europea s'ha de realitzar de conformitat amb la Decisió 2000/642/JAI del Consell, de 17 d'octubre de 2000, relativa a les disposicions de cooperació entre les unitats d'intel·ligència financera dels estats membres per a l'intercanvi d'informació, o norma que la substitueixi.

Article 49. *Deure de secret.*

1. Totes les persones que desenvolupin o hagin desenvolupat una activitat per a la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o per a qualsevol dels seus òrgans i hagin tingut coneixement de les seves actuacions o de dades de caràcter reservat estan obligades a mantenir el secret degut. L'incompliment d'aquesta obligació determina les responsabilitats previstes per les lleis. Aquestes persones no poden publicar, comunicar o exhibir dades o documents reservats, ni tan sols després d'haver cessat en el servei, llevat de permís exprés atorgat per la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

2. Les dades, documents i informacions que estiguin en poder de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o de qualsevol dels seus òrgans en virtut de totes les funcions que els encomanen les lleis tenen caràcter reservat i no poden ser divulgats excepte en els supòsits següents:

a) La difusió, publicació o comunicació de les dades quan l'implicat ho consenti expressament.

b) La publicació de dades agregades a fins estadístics, o les comunicacions en forma sumària o agregada, de manera que les persones o subjectes implicats no puguin ser identificats ni tan sols indirectament.

c) L'aportació d'informació a requeriment de les comissions parlamentàries d'investigació.

d) L'aportació d'informació a requeriment del Ministeri Fiscal i de les autoritats judicials o administratives que, en virtut del que estableixen normes amb rang de llei, estiguin facultades a aquests efectes. En aquests casos, l'autoritat requeridora ha d'invocar expressament el precepte legal que habiliti la petició d'informació, i és responsable de la regularitat del requeriment.

e) La sol·licitud de informes o els requeriments d'informació per la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o pels seus òrgans de suport, sense perjudici del deure de reserva de la persona o entitat a la qual se sol·licita l'informe o es requereixi la informació.

Sense perjudici del que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, l'intercanvi d'informació entre el Servei Executiu de la Comissió i l'Administració tributària s'ha d'efectuar preferentment en la forma que es determini mitjançant conveni subscrit entre la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries i l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

La secretària de la Comissió pot facilitar a l'Administració tributària i a les Forces i Cossos de Seguretat la informació amb rellevància tributària o policial.

3. Les autoritats, persones o entitats públiques que rebin informació de caràcter reservat procedent de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o dels seus òrgans de suport queden, així mateix, subjectes en deure de secret regulat en aquest article, i han d'adoptar les mesures pertinents que garanteixin la reserva, i no poden fer-la servir sinó en el marc del compliment de les funcions que tinguin legalment atribuïdes.

CAPÍTOL VIII

Del règim sancionador

Article 50. *Classes d'infraccions.*

Les infraccions administratives previstes en aquesta Llei es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

Article 51. *Infraccions molt greus.*

1. Constitueixen infraccions molt greus les següents:

a) L'incompliment del deure de comunicació que preveu l'article 18, quan algun directiu o empleat del subjecte obligat hagi posat de manifest internament l'existència d'indícis o la certesa que un fet o operació estava relacionat amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme.

b) L'incompliment de l'obligació de col·laboració que estableix l'article 21 quan existeixi requeriment escrit de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

c) L'incompliment de la prohibició de revelació que estableix l'article 24 o del deure de reserva que preveuen els articles 46.2 i 49.2.e).

d) La resistència o obstrucció a la labor inspectora, sempre que existeixi requeriment del personal actuant exprés i per escrit sobre això.

e) L'incompliment de l'obligació d'adoptar les mesures correctores comunicades per requeriment del Comitè Permanent a les quals s'al·ludeix en els articles 26.3, 31.2, 44.2 i 47.3 quan concorri una voluntat deliberadament rebel al compliment.

f) La comissió d'una infracció greu quan durant els cinc anys anteriors hagi estat impositada al subjecte obligat sanció ferma en via administrativa pel mateix tipus d'infracció.

2. En els termes que preveuen els Reglaments comunitaris que estableixin mesures restrictives específiques de conformitat amb els articles 60, 301 o 308 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea, constitueixen infraccions molt greus d'aquesta Llei les següents:

a) L'incompliment dolós de l'obligació de congelar o bloquejar els fons, actius financers o recursos econòmics de persones físiques o jurídiques, entitats o grups designats.

b) L'incompliment dolós de la prohibició de posar fons, actius financers o recursos econòmics a disposició de persones físiques o jurídiques, entitats o grups designats.

Article 52. *Infraccions greus.*

1. Constitueixen infraccions greus les següents:
 - a) L'incompliment d'obligacions d'identificació formal, en els termes de l'article 3.
 - b) L'incompliment d'obligacions d'identificació del titular real, en els termes de l'article 4.
 - c) L'incompliment de l'obligació d'obtenir informació sobre el propòsit i índole de la relació de negocis, en els termes de l'article 5.
 - d) L'incompliment de l'obligació d'aplicar mesures de seguiment continu a la relació de negocis, en els termes de l'article 6.
 - e) L'incompliment de l'obligació d'aplicar mesures de diligència deguda als clients existents, en els termes de l'article 7.2 i de la disposició transitòria setena.
 - f) L'incompliment de l'obligació d'aplicar mesures reforçades de diligència deguda, en els termes dels articles 11 a 16.
 - g) L'incompliment de l'obligació d'examen especial, en els termes de l'article 17.
 - h) L'incompliment de l'obligació de comunicació per indicati, en els termes de l'article 18, quan no s'hagi de qualificar com a infracció molt greu.
 - i) L'incompliment de l'obligació d'abstenció d'execució, en els termes de l'article 19.
 - j) L'incompliment de l'obligació de comunicació sistemàtica, en els termes de l'article 20.
 - k) L'incompliment de l'obligació de col·laboració establerta a l'article 21 quan existeixi requeriment escrit d'un dels òrgans de suport de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.
 - l) L'incompliment de l'obligació de conservació de documents, en els termes de l'article 25.
 - m) L'incompliment de l'obligació d'aprovar per escrit i aplicar polítiques i procediments adequats de control intern, en els termes de l'article 26.1, inclosa l'aprovació per escrit i aplicació d'una política expressa d'admissió de clients.
 - n) L'incompliment de l'obligació de comunicar al Servei Executiu de la Comissió la proposta de nomenament del representant del subjecte obligat, o la negativa a atendre els inconvenients o observacions formulats, en els termes de l'article 26.2.
 - ñ) L'incompliment de l'obligació d'establir òrgans adequats de control intern, amb inclusió, si s'escau, de les unitats tècniques, que operin en els termes que preveu l'article 26.2.
 - o) L'incompliment de l'obligació de dotar el representant davant el Servei Executiu de la Comissió i l'òrgan de control intern dels recursos materials, humans i tècnics necessaris per a l'exercici de les seves funcions.
 - p) L'incompliment de l'obligació d'aprovar i mantenir a disposició del Servei Executiu de la Comissió un manual adequat i actualitzat de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, en els termes de l'article 26.3.
 - q) L'incompliment de l'obligació d'examen extern, en els termes de l'article 28.
 - r) L'incompliment de l'obligació de formació d'empleats, en els termes de l'article 29.
 - s) L'incompliment de l'obligació d'adoptar per part del subjecte obligat les mesures adequades per mantenir la confidencialitat sobre la identitat dels empleats, directius o agents que hagin realitzat una comunicació als òrgans de control intern, en els termes de l'article 30.1.
 - t) L'incompliment de l'obligació d'aplicar respecte de les sucursals i filials amb participació majoritària situades en tercers països les mesures que preveu l'article 31.
 - u) L'incompliment de l'obligació d'aplicar contramesures financeres internacionals, en els termes de l'article 42.
 - v) L'incompliment de l'obligació que estableix l'article 43 de declarar l'obertura o cancel·lació de comptes corrents, comptes d'estalvi, comptes de valors i dipòsits a termini.
 - w) L'incompliment de l'obligació d'adoptar les mesures correctores comunicades per requeriment del Comitè Permanent a les quals s'al·ludeix en els articles 26.3, 31.2, 44.2 i 47.3 quan no concorri una voluntat deliberadament rebel al compliment.

x) L'establiment o manteniment de relacions de negoci o l'execució d'operacions prohibides.

y) La resistència o obstrucció a la labor inspectora quan no hagi intervingut requeriment del personal actuant exprés i per escrit sobre això.

2. Llevat que concorrin indicis o certesa de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, les infraccions tipificades en les lletres a), b), c), d), e), f) i l) de l'apartat anterior poden ser qualificades com a lleus quan l'incompliment del subjecte obligat s'hagi de considerar com a merament ocasional o aïllat a la vista del percentatge d'incidències de la mostra de compliment.

3. Constitueixen infraccions greus d'aquesta Llei:

a) L'incompliment de l'obligació de declaració de moviments de mitjans de pagament, en els termes de l'article 34.

b) L'incompliment per fundacions o associacions de les obligacions que estableix l'article 39.

c) L'incompliment de les obligacions que estableix l'article 41, llevat que s'hagi de qualificar com a molt greu de conformitat amb l'article 51.1.b).

4. En els termes que preveuen els reglaments comunitaris que estableixin mesures restrictives específiques de conformitat amb els articles 60, 301 o 308 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea, constitueixen infraccions greus d'aquesta Llei:

a) L'incompliment de l'obligació de congelar o bloquejar els fons, actius financers o recursos econòmics de persones físiques o jurídiques, entitats o grups designats, quan no s'hagi de qualificar com a infracció molt greu.

b) L'incompliment de la prohibició de posar fons, actius financers o recursos econòmics a disposició de persones físiques o jurídiques, entitats o grups designats, quan no s'hagi de qualificar com a infracció molt greu.

c) L'incompliment de les obligacions de comunicació i informació a les autoritats competents establertes específicament en els Reglaments comunitaris.

5. Constitueixen infraccions greus d'aquesta Llei l'incompliment de les obligacions que estableixen els articles 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 i 14 del Reglament (CE) núm. 1781/2006, del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de novembre de 2006, relatiu a la informació sobre els ordenants que acompanya les transferències de fons.

Article 53. *Infraccions lleus.*

Sense perjudici del que disposa l'article 52.2, constitueixen infraccions lleus aquells incompliments d'obligacions establertes específicament en aquesta Llei que no constitueixin infracció molt greu o greu conforme al que preveuen els dos articles precedents.

Article 54. *Responsabilitat d'administradors i directius.*

A més de la responsabilitat que correspongui al subjecte obligat fins i tot a títol de simple inobservança, els qui hi exerceixin càrrecs d'administració o direcció, siguin unipersonals o col·legiats, són responsables de les infraccions quan aquestes siguin imputables a la seva conducta dolosa o negligent.

Article 55. *Exigibilitat de la responsabilitat administrativa.*

La responsabilitat administrativa per infracció d'aquesta Llei és exigible encara que amb posterioritat a l'incompliment el subjecte obligat hagi cessat en la seva activitat o hagi estat revocada la seva autorització administrativa per operar.

En el cas de societats dissoltes, els antics socis han de respondre solidàriament de les sancions administratives pecuniàries imposades fins al límit del que hagin rebut com a quota de liquidació, sense perjudici de la responsabilitat dels directius, administradors o liquidadors.

Article 56. *Sancions per infraccions molt greus.*

1. Per la comissió d'infraccions molt greus es poden imposar les sancions següents:

- a) Amonestació pública.
- b) Multa l'import mínim de la qual és de 150.000 euros i l'import màxim de la qual pot ascendir fins a la més gran de les xifres següents: el 5 per cent del patrimoni net del subjecte obligat, el doble del contingut econòmic de l'operació, o 1.500.000 euros.
- c) Si es tracta d'entitats subjectes a autorització administrativa per operar, la revocació d'aquesta.

La sanció que preveu la lletra b), que és obligatòria en tot cas, s'ha d'imposar simultàniament amb alguna de les previstes en les lletres a) o c).

2. A més de la sanció que correspongui imposar al subjecte obligat per la comissió d'infraccions molt greus, es poden imposar una o diverses de les sancions següents als qui, exercint-hi càrrecs d'administració o direcció, siguin responsables de la infracció:

- a) Multa a cadascun per import d'entre 60.000 i 600.000 euros.
- b) Separació del càrrec, amb inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció a la mateixa entitat per un termini màxim de deu anys.
- c) Separació del càrrec, amb inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció en qualsevol entitat de les subjectes a aquesta Llei per un termini màxim de deu anys.

La sanció que preveu la lletra a), que és obligatòria en tot cas, es pot aplicar simultàniament amb alguna de les previstes en les lletres b) i c).

Article 57. *Sancions per infraccions greus.*

1. Per la comissió d'infraccions greus es poden imposar les sancions següents:

- a) Amonestació privada.
- b) Amonestació pública.
- c) Multa l'import mínim de la qual és de 60.001 euros i l'import màxim de la qual pot ascendir fins a la més gran de les xifres següents: l'1 per cent del patrimoni net del subjecte obligat, el tant del contingut econòmic de l'operació, més un 50 per cent, o 150.000 euros.

La sanció que preveu la lletra c), que és obligatòria en tot cas, s'ha d'imposar simultàniament amb alguna de les previstes en les lletres a) o b).

2. A més de la sanció que correspongui imposar al subjecte obligat per la comissió d'infraccions greus, es poden imposar una o diverses de les següents sancions als qui, exercint-hi càrrecs d'administració o direcció, siguin responsables de la infracció:

- a) Amonestació privada.
- b) Amonestació pública.
- c) Multa a cadascun per un import mínim de 3.000 euros i màxim de fins a 60.000 euros.
- d) Suspensió temporal en el càrrec per termini no superior a un any.

La sanció que preveu la lletra c), que és obligatòria en tot cas, s'ha d'imposar simultàniament amb alguna de les previstes en les lletres a), b) o d).

3. En el cas d'incompliment de l'obligació de declaració establerta a l'article 34 s'ha d'imposar la sanció de multa l'import mínim de la qual és de 600 euros i l'import màxim de la qual pot ascendir fins al doble del valor dels mitjans de pagament utilitzats.

Article 58. *Sancions per infraccions lleus.*

Per la comissió d'infraccions lleus es poden imposar una o ambdues de les sancions següents:

- a) Amonestació privada.
- b) Multa per import de fins a 60.000 euros.

Article 59. *Graduació de les sancions.*

1. Les sancions s'han de graduar atenent a les circumstàncies següents:

- a) La quantia de l'operació o els guanys obtinguts, si s'escau, com a conseqüència de les omissions o actes constitutius de la infracció.
- b) La circumstància d'haver procedit o no a l'esmena de la infracció per pròpia iniciativa.
- c) Les sancions fermes en via administrativa per infraccions de diferent tipus imposades al subjecte obligat en els últims cinc anys d'acord amb aquesta Llei.

En tot cas, s'ha de graduar la sanció de manera que la comissió de les infraccions no resulti més beneficiosa per a l'infractor que el compliment de les normes infringides.

2. Per determinar la sanció aplicable d'entre les previstes en els articles 56.2, 57.2 i 58, cal prendre en consideració les circumstàncies següents:

- a) El grau de responsabilitat o intencionalitat en els fets que concorri en l'interessat.
- b) La conducta anterior de l'interessat, a l'entitat inculpada o en una altra, en relació amb les exigències que preveu aquesta Llei.
- c) El caràcter de la representació que l'interessat poseeixi.
- d) La capacitat econòmica de l'interessat, quan la sanció sigui multa.

3. Per determinar la sanció aplicable per incompliment de l'obligació de declaració establerta a l'article 34, es consideren com a agreujants les circumstàncies següents:

- a) La notòria quantia del moviment, en què es considera en tot cas com a tal la que dupliqui el llindar de declaració.
- b) La falta d'acreditació de l'origen lícit dels mitjans de pagament.
- c) La incoherència entre l'activitat desenvolupada per l'interessat i la quantia del moviment.
- d) La circumstància de ser trobats els mitjans de pagament en lloc o situació que mostri una clara intenció d'ocultar-los.
- e) Les sancions fermes en via administrativa per incompliment de l'obligació de declaració imposades a l'interessat els últims cinc anys.

Article 60. *Prescripció de les infraccions i de les sancions.*

1. Les infraccions molt greus i greus prescriuen als cinc anys, i les lleus als dos anys, comptats des de la data en què la infracció hagi estat comesa. En les infraccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del còmput és la de la finalització de l'activitat o la de l'últim acte amb el qual la infracció es consumeix. En el cas d'incompliment de les obligacions de diligència deguda el termini de prescripció es compta des de la data de terminació de la relació de negocis, i en el de conservació de documents des de l'expiració del termini al qual es refereix l'article 25.

La prescripció s'ha s'interromp per qualsevol acció de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o dels seus òrgans de suport, realitzada amb coneixement formal dels subjectes obligats, conduent a la inspecció, supervisió o control de totes o part de les obligacions que recull aquesta Llei. També s'interromp per la iniciació, amb coneixement dels interessats, del procediment sancionador o d'un procés penal pels mateixos fets, o per altres la separació dels quals dels sancionables d'acord amb aquesta Llei sigui racionalment impossible.

2. Les sancions que s'imposin conforme a aquesta Llei prescriuen als tres anys en cas d'infraccions molt greus, als dos anys en cas d'infraccions greus, i a l'any en cas d'infraccions lleus, comptats des de la data de notificació de la resolució sancionadora.

La prescripció s'interromp quan s'acordi administrativament o judicialment la suspensió de l'execució de la resolució sancionadora.

Article 61. *Procediment sancionador i mesures cautelars.*

1. La incoació i, si s'escau, el sobreseïment dels procediments sancionadors que sigui procedent per la comissió de les infraccions que preveu aquesta Llei correspon al Comitè Permanent, a proposta de la Secretaria de la Comissió.

La competència per incoar o acordar el sobreseïment dels procediments sancionadors per incompliment de l'obligació de declaració establerta a l'article 34 correspon a la Secretaria de la Comissió.

2. La instrucció dels procediments sancionadors que sigui procedent per la comissió d'infraccions que preveu aquesta Llei correspon a la Secretaria de la Comissió.

L'òrgan competent per a la incoació del procediment sancionador pot acordar, al temps d'iniciar-se el procediment o durant la seva tramitació, la constitució de garantia suficient per fer front a les responsabilitats que siguin procedents. En el cas dels procediments per incompliment de l'obligació de declaració establerta a l'article 34, la quantitat intervinguda de conformitat amb l'article 35.2 s'ha d'entendre constituïda en garantia, i el Secretari de la Comissió pot acordar l'ampliació o reducció d'aquesta garantia durant la instrucció del procediment sancionador.

El procediment sancionador aplicable a l'incompliment de les obligacions previstes en aquesta Llei és el previst, amb caràcter general, per a l'exercici de la potestat sancionadora per les administracions públiques.

3. És competent per imposar les sancions per infraccions molt greus el Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda. És competent per imposar les sancions per infraccions greus el ministre d'Economia i Hisenda, a proposta de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries. És competent per imposar les sancions per infraccions lleus el director general del Tresor i Política Financera, a proposta de l'instructor.

Quan l'inculpat sigui una entitat financera o necessiti autorització administrativa per operar, és preceptiu per a la imposició de sancions per infraccions greus o molt greus sol·licitar de la institució o òrgan administratiu responsable de la seva supervisió un informe sobre la possible incidència de la sanció o sancions proposades sobre l'estabilitat de l'entitat objecte del procediment.

La competència per resoldre els procediments sancionadors per incompliment de l'obligació de declaració establerta a l'article 34 correspon, a proposta de l'instructor i amb l'informe previ del Servei Executiu de la Comissió, al director general del Tresor i Política Financera, les resolucions del qual posen fi a la via administrativa.

4. En els procediments sancionadors instruïts per la Secretaria de la Comissió el termini màxim per resoldre el procediment i notificar la resolució és d'un any a comptar de la data de notificació de l'acord d'incoació, sense perjudici de la possibilitat de suspensió per l'instructor del còmput del termini en els supòsits que assenyala l'article 42.5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i de l'ampliació en sis mesos addicionals de l'esmentat termini màxim que pot acordar motivadament el secretari de la Comissió, a proposta de l'instructor, a l'empara del que preveu l'article 49 de la mateixa Llei.

El transcurs dels terminis que estableix l'apartat precedent determina la caducitat del procediment administratiu sancionador, i cal procedir a dictar un nou acord d'incoació mentre no hagi prescrit la infracció de conformitat amb el que disposa l'article 60.

5. L'execució de les resolucions sancionadores fermes en via administrativa correspon a la Secretaria de la Comissió.

La sanció d'amonestació pública, una vegada sigui ferma en via administrativa, ha de ser executada en la forma que s'estableixi en la resolució, i en tot cas ha de ser publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Pel que fa a l'execució i publicitat de les sancions i altres qüestions referents al règim sancionador cal atènyer-se al que preveuen les lleis específiques aplicables als diferents subjectes obligats i, si no n'hi ha, al que disposa la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

Article 62. Concurrencia de sancions i vinculació amb l'ordre penal.

1. Les infraccions i sancions que estableix aquesta Llei s'entenen sense perjudici de les previstes en altres lleis i de les accions i omissions tipificades com a delictes i de les penes previstes en el Codi penal i lleis penals especials, llevat del que estableixen els apartats següents.

2. No es poden sancionar d'acord amb aquesta Llei les conductes que ho hagin estat penal o administrativament quan s'aprecii identitat de subjecte, fet i fonament jurídic.

3. En qualsevol moment del procediment administratiu sancionador en què es consideri que els fets puguin ser constitutius d'il·lícit penal, la Secretaria de la Comissió ha de traslladar-los al Ministeri Fiscal, i sol·licitar-li testimoni sobre les actuacions practicades a l'efecte i acordar-ne la suspensió fins que es rebí la comunicació a què es refereix el primer paràgraf de l'apartat següent o fins que recaigui resolució judicial.

4. Si el Ministeri Fiscal no troba mèrits per procedir penalment contra tots o algun dels subjectes obligats, ho ha de comunicar a la Secretaria de la Comissió perquè pugui continuar el procediment administratiu sancionador.

Si, per contra, el Ministeri Fiscal interposa denúncia o querella, ha de comunicar la circumstància esmentada a la Secretaria de la Comissió, així com, quan es produeixi, el resultat d'aquestes actuacions.

5. La resolució que es dicti en el procediment administratiu sancionador ha de respectar, en tot cas, els fets declarats provats en la sentència.

Disposició addicional. Pèrdua de la condició de país tercer equivalent.

Perden la condició de país tercer equivalent, als efectes que preveuen els articles 4.2, 8.3, 9.1, 12.1 i 24.2, els Estats, territoris o jurisdiccions respecte dels quals la Comissió Europea adopti una decisió en virtut del que disposa l'article 40.4 de la Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 d'octubre de 2005, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capitals i per al finançament del terrorisme.

La Direcció General del Tresor i Política Financera ha de mantenir en la seva pàgina web una llista actualitzada dels Estats, territoris o jurisdiccions que gaudeixin de la condició de país tercer equivalent.

Disposició transitòria primera. Normes de desplegament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre.

Fins a l'entrada en vigor de les disposicions reglamentàries d'aquesta Llei, mantenen la seva vigència el Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny, i les seves normes de desplegament, en allò que no resultin incompatibles amb aquella.

Disposició transitòria segona. Règim sancionador.

Són aplicables les disposicions sancionadores de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, als fets comesos amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria tercera. *Competència per incoar procediments sancionadors.*

Fins a l'entrada en vigor de les disposicions reglamentàries d'aquesta Llei, la competència per incoar els procediments sancionadors continua sent exercida per la Secretaria de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

Disposició transitòria quarta. *Serveis de pagament.*

Els establiments de canvi de moneda autoritzats per a la gestió de transferències amb l'exterior s'entenen compresos entre els subjectes obligats als quals fa referència l'article 2 en tant que no s'hagin transformat en entitat de crèdit o en entitat de pagament d'acord amb l'apartat 1 de la disposició transitòria segona de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament.

Disposició transitòria cinquena. *Adscripció del Servei Executiu de la Comissió.*

Fins a l'entrada en vigor del conveni a què es refereix l'article 45.3, es manté l'adscripció del Servei Executiu al Banc d'Espanya, establerta a l'article 24.1 del Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny.

Disposició transitòria sisena. *Règim de la instrumentació de compromisos per pensions d'entitats amb accions que siguin al portador.*

Als efectes del que disposa l'article 4.4, els contractes d'assegurança col·lectiva i plans de pensions formalitzats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei que instrumentin compromisos per pensions de les empreses en compliment del que disposa la disposició addicional primera del Text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, conserven la seva vigència per a la instrumentació d'aquests compromisos.

Disposició transitòria setena. *Aplicació de les mesures de diligència deguda als clients existents.*

Sense perjudici del que disposa l'article 7.2, els subjectes obligats han d'aplicar a tots els seus clients existents les mesures de diligència deguda que estableix el capítol II en un termini màxim de cinc anys, comptats a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria vuitena. *Convenis amb els òrgans supervisors de les entitats financeres.*

Fins que no se subscriuguin els convenis a què es refereix l'article 44.2.m), mantenen la seva vigència els convenis de col·laboració actualment existents entre els òrgans supervisors de les entitats financeres i el Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

Disposició derogatòria.

Sense perjudici del que disposa la disposició transitòria segona, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, queda derogada la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 12/2003, de 21 de maig, de prevenció i bloqueig del finançament del terrorisme.*

1. Es dona una nova denominació a la Llei 12/2003, de 21 de maig, de prevenció i bloqueig del finançament del terrorisme, que passa a denominar-se «Llei 12/2003, de 21 de maig, de bloqueig del finançament del terrorisme».

2. Es fa una nova redacció a l'article 4 de la Llei 12/2003, amb el tenor literal següent:

«Article 4. *Persones i entitats obligades.*

Les administracions públiques i els subjectes a què es refereix l'article 2 de la Llei de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme estan obligats a col·laborar amb la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme i, en particular, a portar a terme les mesures necessàries per fer efectiu el bloqueig que preveu l'article 1; en particular, han de:

a) Impedir qualsevol acte o operació que suposi disposició de saldos i posicions de qualsevol tipus, diners, valors i altres instruments vinculats a moviments de capitals o operacions de pagament o transferència bloquejats, a excepció d'aquells pels quals aflueixin nous fons i recursos a comptes bloquejats.

b) Comunicar a la Comissió de Vigilància qualsevol tipus d'ingrés que es pugui efectuar al compte bloquejat, sense perjudici de realitzar l'operació.

c) Comunicar a la Comissió de Vigilància, per iniciativa pròpia, qualsevol sol·licitud o petició que rebin en què l'ordenant, emissor, titular, beneficiari o destinatari sigui una persona o entitat respecte a la qual la Comissió de Vigilància hagi adoptat alguna mesura.

d) Facilitar a la Comissió esmentada la informació que aquesta requereixi per a l'exercici de les seves competències.

e) No revelar ni al client ni a tercers que s'ha transmès informació a la Comissió de Vigilància.»

3. Es fa nova redacció a l'article 6 de la Llei 12/2003, amb el tenor literal següent:

«Article 6. *Supervisió i règim sancionador.*

1. La funció de supervisió i inspecció del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries a què es refereix l'article 47 de la Llei de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme s'estén al compliment de les obligacions que estableix aquesta Llei.

Quan dels informes d'inspecció a què es refereix l'article 47.3 de la Llei de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme en resulti l'incompliment d'alguna de les obligacions establertes a l'article 4 d'aquesta Llei, el Comitè Permanent de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries ho ha de posar en coneixement de la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme.

2. L'incompliment dels deures que preveu aquesta Llei és considerat infracció molt greu als efectes previstos en el capítol VIII de la Llei de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, i se sanciona conforme al que s'hi disposa.

Les referències que en aquest capítol es contenen a la Secretaria i al Comitè Permanent de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries s'han d'entendre realitzades a la Secretaria de la Comissió de Vigilància i a la Comissió de Vigilància, respectivament.

La competència per proposar la imposició de sancions per la comissió de les infraccions previstes en aquesta Llei correspon al ministre de l'Interior, i la competència per sancionar, al Consell de Ministres.»

4. Es fa una redacció a l'article 9 de la Llei 12/2003, amb el tenor literal següent:

«Article 9. *Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme.*

1. Es crea la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme com a òrgan encarregat d'acordar el bloqueig de totes les operacions definides a

l'article 1 d'aquesta Llei, així com l'exercici de totes les competències que siguin necessàries per al compliment del que aquesta preveu.

2. La Comissió de Vigilància està adscrita al Ministeri de l'Interior i integrada per:

- a) President: el Secretari d'Estat de Seguretat.
- b) Vocals:

1r Un membre del Ministeri Fiscal, designat pel fiscal general de l'Estat.

2n Un representant dels Ministeris de Justícia, de l'Interior i d'Economia i Hisenda, designats pels titulars dels departaments respectius.

c) Secretari: qui dirigeixi la unitat orgànica que desenvolupi la Secretaria de la Comissió de Vigilància a què refereix l'apartat 4.

El president de la Comissió, quan ho consideri convenient, pot convocar experts en les matèries de la seva competència, per a l'assessorament específic en algun dels assumptes a tractar. El director del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries assisteix a les reunions de la Comissió de Vigilància amb veu però sense vot.

3. Els membres d'aquesta Comissió estan sotmesos al règim de responsabilitat establert per l'ordenament jurídic i, en particular, pel que fa a les obligacions derivades del coneixement de la informació rebuda i de les dades de caràcter personal que siguin objecte de cessió, que només es poden utilitzar per a l'exercici de les competències atribuïdes per aquesta Llei. Als experts que assessorin la Comissió els és aplicable el mateix règim de responsabilitat respecte de tot allò del que coneguin per raó de la seva assistència a la Comissió.

4. La Comissió de Vigilància exerceix les seves competències amb el suport de la Secretaria de la Comissió de Vigilància, que té la consideració d'òrgan de la Comissió. La Secretaria ha de ser desenvolupada per la unitat orgànica, amb rang almenys de subdirecció general, de les existents al ministeri de l'Interior, que es determini per reglament.

Correspon a la Secretaria, entre d'altres funcions, instruir els procediments sancionadors que siguin procedents per les infraccions d'aquesta Llei, així com formular a la Comissió de Vigilància la proposta de resolució corresponent.

5. El compliment de les obligacions d'informació a què es refereix l'article 4 d'aquesta Llei s'ha de fer a través de la Secretaria de la Comissió de Vigilància.

6. La Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries i la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme s'han de prestar la màxima col·laboració per a l'exercici de les seves respectives competències. En els termes que s'acordin entre les dues comissions i sense perjudici del que disposa l'article 45.3 de la Llei de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, el Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries ha d'informar en les reunions de la Comissió de Vigilància de la seva activitat relativa a fets o operacions que presentin indicis o certesa de relació amb el finançament del terrorisme i, en especial, dels informes d'intel·ligència financera que hagi elaborat en relació amb aquesta matèria.

Les competències de la Comissió de Vigilància s'entenen sense perjudici de les que la Llei de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme atribueix a la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior i sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals.*

1. Es dona una nova denominació a la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior i sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, que passa a denominar-se «Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior».

2. Es fa una nova redacció a l'apartat 2 de l'article 12 de la Llei 19/2003, amb el tenor literal següent:

«2. La competència per a la incoació i instrucció dels procediments sancionadors resultants de l'aplicació del règim previst a la Llei i per a la imposició de les sancions corresponents es regeix per les regles següents:

a) La competència per a la incoació i instrucció dels procediments sancionadors correspon a la Secretaria de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

b) La imposició de sancions per infraccions molt greus correspon al Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda.

c) La imposició de sancions per infraccions greus correspon al ministre d'Economia i Hisenda, a proposta del Secretari d'Estat d'Economia.

d) La imposició de sancions per infraccions lleus correspon al director general del Tresor i Política Financera, a proposta de l'instructor.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.*

Es fa una nova redacció al paràgraf j) de l'article 43.1 de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, amb el tenor literal següent:

«j) Que compti amb procediments i mecanismes de control intern adequats que garanteixin la gestió correcta i prudent de la societat, incloent procediments de gestió de riscos, així com mecanismes de control i de seguretat en l'àmbit informàtic i òrgans i procediments per a la prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, un règim d'operacions vinculades i un reglament intern de conducta. La societat gestora ha d'estar estructurada i organitzada de manera que es redueixi al mínim el risc que els interessos de les IIC o dels clients es vegin perjudicats per conflictes d'interessos entre la societat i els seus clients, entre clients, entre un dels seus clients i una IIC o entre dues IIC.»

Disposició final quarta. *Caràcter bàsic i títols competencials.*

Aquesta Llei té el caràcter de legislació bàsica de conformitat amb el que disposa l'article 149.1.11a i 13a de la Constitució.

Disposició final cinquena. *Desplegament reglamentari.*

S'habilita el Govern perquè, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, aprovi les disposicions reglamentàries per a la seva execució i desplegament.

Disposició final sisena. *Incorporació de dret comunitari.*

Aquesta Llei incorpora al dret espanyol la Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 d'octubre de 2005, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capitals i per al finançament del terrorisme, desenvolupada per la Directiva 2006/70/CE de la Comissió, d'1 d'agost de 2006, per la qual s'estableixen

disposicions d'aplicació de la Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell pel que fa a la definició de «persones del medi polític» i els criteris tècnics aplicables en els procediments simplificats de diligència deguda respecte al client així com en el que afecta l'exempció per raons d'activitat financera ocasional o molt limitada.

Disposició final setena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

S'exceptua de l'anterior l'obligació d'emmagatzemar les còpies dels documents d'identificació en suports òptics, magnètics o electrònics, que estableix l'article 25.2 i les obligacions que estableix l'article 41, que entraran en vigor al cap de dos anys i d'un any, respectivament, de la publicació d'aquesta Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 28 d'abril de 2010.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO